

kat. komp.

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

571

GRAMATYKA

13

Gramatyka 571.

BTXVI

571

Elementale Introductorium
in nominum et verborum
declinationes graecas

Coloniae, J. Soter, 1524.

17xvi

Paucel VI 390 (Nr. 391) notuze wydane
i Krynoku u Quesletu.

Wyszec 4

F LEMENTALE
~~F LEMENTALE~~
F lementale

In nob domo Am

Anno sm millefimo, quin
gentefio annuagesio Sexto

~~Handwritten scribbles and lines~~

Martinus Cablin

Sm Vera supplex

Mateas

ascosky wyszec

Anna

In curia

Encroffe dno Stampr
Bmmsz. Jeredi in Dorch

Primo Em. Hazonita Inmi
habu sicut Jeremita et
Vern no est in Stam si
pocpita du dicit h' ans
Ine cen canē rapidz can
Et h' libuz est nobilignoa
Palam bñ dicit pñu et u
dam h' sum ita hazo
rōwid diligunt p' sum

Dni Joannis Josephi Paszkowski. M.

Significamus tenore pre-
sensum quorum interest
vniuersis et singulis
hanc notitia

Nak siem pta kom
pamiy pami Zakom vija
Gikij popom iubijly
Glopom

Panna wesschie pami pogiefe
me wdowa o gloda Ribalky
vreda dworzanin polzand

S
D

 IGHIMUNDUS

 Augustus dei Gra

 Rex Poloniæ magnus dux

 Lithuanie Rusiæ Prusie

 Mazoniæ Samogitiæ Armyn

 et forey

 Significamus tenore presentium

 a nobis interest vniuersis

 Singulis formam notie

 Vltima die Vocabit

 nos an tribunal Chri

LIT

 A α α

 B β β

 Γ γ γ

 Δ δ δ

 E ε ε

 Z ζ ζ

 Η η η

 Θ θ θ

 Ι ι ι

 Κ κ κ

 Λ λ λ

 Μ μ μ

 Ν ν ν

 Ξ ξ ξ

 Ο ο ο

 Π π π

 Ρ ρ ρ

 Σ σ σ

 Τ τ τ

 Υ υ υ

 Φ φ φ

 Χ χ χ

 Ψ ψ ψ

 Ω ω ω

Philol 57.

LITERAE QUAE MULTIPLICI-

bus figuris scribuntur apud Graecos, sunt

quatuor & uiginti.

Α α	Αλφα	Alpha	a
Β β	Βητα	Vita	b
Γ γ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ	Δέλτα	Delta	d
Ε ε	Εφιδόρ	Epsilon	e
Ζ ζ	Ζητα	Zita	z
Η η	Ητα	Ita	e longum
Θ θ	Θητα	Thita	th
Ι ι	Ιωτα	Iota	i
Κ κ	κάπτα	Cappa	c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μυ	My	m
Ν ν	νυ	Ny	n
Ξ ξ	ξι	Xi	x
Ο ο	Ομικρόν	Omicron	o
Π π	πι	Pi	p
Ρ ρ	ρω	Rho	r
Σ σ	σιγμα	Sigma	s
Τ τ	ταυ	Taf	t
Υ υ	Υφιδόρ	Ypsilon	y
Φ φ	φι	Phi	ph
Χ χ	χι	Chi	ch
Ψ ψ	ψι	Psi	ps
Ω ω	Ωμέγα	Omega	o magnum.

longum
quod est
ab aliis
scriptis

longum
quod est
ab aliis
scriptis

longum
quod est
ab aliis
scriptis

longum
quod est
ab aliis
scriptis

Le libris adon. Pucti. In. Ioan. adon.
Josephi. P. as. kho. os. hi.
Propheta. bud. it. ind. ca. co. l.
ne. non. par. e. d. n. r.

fracto. m. v. l. l. g. h. t. h. g. p. n. o. s.

longum

Handwritten signature or flourish at the bottom of the page.

DE DIVISIONE LITERARVM.

Hæ literæ quatuor & uiginti, in duas partes diuiduntur, in uocales & consonantes. Vocales sunt septem. Α α, Ε ε, Η η, Ι ι, Υ υ, Ο ο, Ω ω. Quæ trifariam diuiduntur. In mutabiles & immutabiles. In longas, breues, & anapites. In præpositiuas & subiunctiuas.

Mutabiles, α ε ο. Ita appellatæ, q̄ in uerborū præteritis mutantur, ut α & ε in η. Et ο in ω, ut ἀνυω, in præterito, ἠνυον, ἐλέεω, in præterito ἠλέεον, ονομαζω, in præterito ὀνόμαζον, ut patet de incrementis.

Immutabiles, η ι υ ω. Dictæ, q̄ in præteritis nō mutantur, ut ἠκω ἠκον, ἔειπα ἔειπον, & c.

Vocales semper longæ duæ, η & ω.

Vocales semper breues, ε & ο.

Anapites seu communes tres, α ι υ, quæ possunt esse breues & longæ.

Præpositiuæ uocales sunt, α ε η ο ω, Ita dictæ, quoniā subiunctiuis præpositæ, diphthongos faciunt.

Subiunctiuæ, ι & υ. Quoniā præpositiuis in constitutione diphthongorum supponuntur. Ex α & ε fit diphthongus αι. Ex ε & υ fit diphthongus ει, ut paulo mox patebit.

¶ Ex uocalibus diphthongi sunt. Quarū alie propriæ, alie impropriæ sunt.

Diphthongi propriæ sunt sex. Quæ ex uocalibus hoc modo constituentur.

*Sm̄ se sic imp̄ in
Sicut
voce in
in diphthongis
in uocibus
quæ sunt
in præteritis
in uocibus
quæ sunt
in præteritis*

*αυτοπατε ἠνυον
longe*

(ie. p/e)

*n u o d
m o
q u o*

*e f k i
z e d g*

*α ε υ α
μαλιστα
sunt*

ΑΙ αι	ἄλφα ἰῶτα	Alpha iota.
ΑΙ αὐ	ἄλφα υφίλῳ	Alpha ypsilon.
ΕΙ ει	ἰῶτα	E iota.
ΕΙ εὐ	εὐφίλῳ	E ypsilon.
ΟΙ οι	οἰῶτα	O iota.
ΟΙ ου	οὐφίλῳ	O ypsilon.

Et hæc εὐφῶνοι, hoc est benefonæ dicuntur.

DE DIPHTHONGIS IMPROPRIIS.

Diphthongi impropriæ itidem sex sunt.

αἰ ἄλφα μετὰ τὸ ἰῶτα ὑπογεγραμμένη
id est, Alpha cum iota subscripto, sic αἰ.

ηἰ ἦτα μετὰ τὸ ἰῶτα ὑπεργεγραμμένη.
id est, Eta cum iota subscripto, sic ηἰ.

ωἰ ὦμεγα μετὰ τὸ ἰῶτα ὑπογεγραμμένη
id est, Omega cum iota subscripto, sic ωἰ.

υἰ υφίλῳ μετὰ τὸ ἰῶτα προσγεγραμμένη
id est, Ypsilon cum iota adscripto, sic υἰ.

ουἰ ὦμεγα υφίλῳ
id est, Omega ypsilon, sic ουἰ.

κυἰ ἦτα υφίλῳ. id est, Eta ypsilon, sic κυἰ.

Quarum tres sunt ἀφῶνοι, i. asonæ, αἰ ηἰ ωἰ. Et tres sunt κακόφῶνοι, i. malesonæ, κυἰ ουἰ.

DE CONSONANTIBVS.

Consonantes decem et septem sunt, Β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ. Quæ diuiduntur in mutas et semiuocales.

habita non vocalia
eadem et mixta ad placitum

officia
eas

Muta sunt nouē, Β γ δ κ π τ θ φ χ. Quae diuidū
tur in tres partes. In tenues, aspiratas, & medias.

Tenues sunt tres, κ π τ.

Mediae item tres, Β γ δ. *1^a in "sond" hinc int. b. hinc d. hinc*

Aspiratae rursus tres, θ φ χ. *quae uibem non affa*

Tres tenues κ π τ habent suas aspiratas, θ φ χ, me
dias uero Β γ δ.

κ		γ		χ
π	habet mediam	Β	& aspiratam	φ
τ		θ		θ

Quae tantā habent inter se cognitionē, ut tenues se
pe transeant in aspiratā & mediā. Itē aspirata in te
nuē, mediāq; Rursus media in tenuem atq; aspira
tā. Quod facile exemplis patet. κ in fine dictionis se
quēte uocali aspirata, trāsit in suā aspiratā χ. ut οὐχ

est uocalis
loco h
legatur

οὐτως ἐσὶ, pro οὐκ ἐσὶν οὐτως, τ transit in θ sequē
te uocali aspirata. αἰδ' εἰδ' αἰδ' ἰεθ' α, pro αἰδ' εἰδ' αἰ
τε ἰεθ' α. π sic transit in φ. ut ὑφ' ἐμ pro ὑπ' ἐμ.

Quae transmutatio ppulchre etiā deprehenditur
in cōiugationibus uerborū. Nā ideo prima cōiugatio
Barytonorū habet φ ante α in präterito, quia in pra
senti est uel π tenuis, uel Β media, uel π̄, uel ι plura
φ. ut λείπω λέλιφα, λείσω λέλιφα. In futuro uero
ψ, quae ualeat πσ. ἀσ π φ π̄ ι presentī, ut τύψω pro
τύπσω. Eodem modo secūda cōiugatio barytonorū
ideo habet in präterito χ, quia in presentī est γ me

quae uibem non affa
1^a in "sond" hinc int. b. hinc d. hinc
quae uibem non affa
1^a in "sond" hinc int. b. hinc d. hinc
quae uibem non affa
1^a in "sond" hinc int. b. hinc d. hinc

dia
χο
uer
est
D
tur
B
be
TE
mu
yel
tas
sit
dia
sit
sic
Veni S
le s
med
leis
na
ual
tuo
mona
d uon
- sui
in
uora
vocali
TU

TE

...idū
...me=
Χ
Φ
Δ
...ira=
...is se
...ουχ
...equē
...δαί
...litur
...gatio
...pre
...sum
...icro
...pro
...iorū
...yme

dia, uel κ tenuis, uel κτ uel ipsum χ, ut λέγω λέλε
χα, πλέω πέπλεχα, τίκτω τέτεχα. In futuro
uero transeūt in ξ, quia idem est quod κ tenuis ε σ,
est enim ξ κσ, ut λέζω pro λέκσω.

Media in praeteritis passiuis pro aspiratis ponun
tur ante μαι, γ enim pro χ, ut λέλεχα λέλεγμαι.

β pro φ, ut τέτυφα deberet esse praeteritū passiuū
τέτυβμαι, sed quia ante μ non admittitur β, tras=
mutatum est β in μ, ut τέτυμμαι pro τέτυβμαι
γέγραμμαι pro γέγραβμαι. Etia media in aspira
tas sic transeūt. λέλεγμαι ελέχθημ, ubi γ in χ trā
sit, τέτυμμαι pro τέτυβμαι, ετύφθημ β in φ. Me
dia in tenues, λέλεγμαι, λέλεκται, ubi γ in κ tran
sit, τέτυμμαι pro τέτυβμαι, τέτυπηαι, ε in π. Et
sic in multis alijs declinationibus.

Semiuocales sunt octo, ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ. Quae diuisi
duntur in duas partes. In duplices σ in immutabi
leis. Duplices sunt tres, ζ ξ ψ. Sic dicta, quoniam u
naqueq; illarum uim habet duarum consonantium. ζ
ualet σ δ, ξ ualet κ σ, ψ ualet π σ. Immutabiles qua
tuor sunt, λ μ ν ρ. Sigma semper manet semiuoca
lis. Et ita sunt appellatae, quoniam nunq̄ mutantur
in declinationibus nominum, uesωg uēsωgōs, uerbo=
... in futuro φαλώ.

Longas κ ω
 Breues ε ο
 Communes α υ ι

Mutabiles α ε ο
 Immutabiles κ ι υ ω

Praepositivas κ Ex quibus
 ο sūt di-
 ω phtōgē

Subiunctivas
 Impropriae
 Tenuēs κ π τ
 Medias β γ δ
 Aspiratas δ φ χ

Dupli 3 ualet κ σ
 ↓ qua aēs ↓ π σ
 Semi- λ ρ ῥ α
 Uocales υ ι ε
 Immutabiles υ
 σ
 σ p manet semiuocalis

Vocalestri-
 fariā di-
 uiduntur.

L I T E R A R V M A L I A E

Consonantes diuiduntur in

epilogus
et h. 26
superior

Α α
 Β β
 Γ γ
 Δ δ
 Ε ε
 Ζ ζ
 Η η
 Θ θ
 Ι ι
 Κ κ
 Λ λ
 Μ μ
 Ν ν
 Ξ ξ
 Ο ο
 Π π
 Ρ ρ
 Σ σ
 Τ τ
 Υ υ
 Φ φ
 Χ χ
 Ψ ψ
 Ω ω

unum
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15

De potestate literarum omnium:

Αα	faat a	αγαθος agathos	αλλος allos	<i>quorum ad miza</i>
Ββ	faat u	βαρβαρος barbaros	βασιλευς basileus	<i>ad miza</i>
Γγ	faat g	γεωγραφος geographos	γεωγραφος geographos	<i>ad miza</i>
Δδ	faat d	δαδαιλος dadalos	δαδαιλος dadalos	<i>ad miza</i>
Εε	faat e	εγω ego	εγω ego	<i>ad miza</i>
Ζζ	faat z	Ζεθος Zethos	Ζεθος Zethos	<i>ad miza</i>
Ηη	faat i logu	φινι phini	φινι phini	<i>ad miza</i>
Θθ	faat th	θανατος thanatos	θανατος thanatos	<i>ad miza</i>
Ιι	faat i	ιακχος iacchus	ιακχος iacchus	<i>ad miza</i>
Κκ	faat c	κορυδων Corydon	κορυδων Corydon	<i>ad miza</i>
Λλ	faat l	λαλος lalos	λαλος lalos	<i>ad miza</i>
Μμ	faat m	μορμω mormo	μορμω mormo	<i>ad miza</i>
Νν	faat n	ναϊνε	ναϊνε	<i>ad miza</i>
Ξξ	faat x	ξανθοθριξ xanthothrix	ξανθοθριξ xanthothrix	<i>ad miza</i>
Οο	faat o	οουκλις ouclis	οουκλις ouclis	<i>ad miza</i>
Ππ	faat p	παππα pappa	παππα pappa	<i>ad miza</i>
Ρρ	faat r	ρωμη rhomi	ρωμη rhomi	<i>ad miza</i>
Σσ	faat s	σαρξ sarx	σαρξ sarx	<i>ad miza</i>
Ττ	faat t	ταλαντα talanton	ταλαντα talanton	<i>ad miza</i>
Υυ	faat y	υμνος hymnos	υμνος hymnos	<i>ad miza</i>
Φφ	faat ph	φιλος philos	φιλος philos	<i>ad miza</i>
Χχ	faat ch	χριστος Christos	χριστος Christos	<i>ad miza</i>
Ψψ	faat ps	ψιξ psix	ψιξ psix	<i>ad miza</i>
Ωω	faat o	ωκλαχιτων chiton	ωκλαχιτων chiton	<i>ad miza</i>

De potestate diphthongu proprie.

Xps
H60S
109
109
109

AI ai faät e, ut αἰγίς agis. ^{αἰγός}
 AR ou faät af, medium inter b & f, ut αἰλή aulā. ^{αἰγός}
 EI ei faät i longum, ut χεῖρ chīr, εἰς is, ἐκώριον. ^{αἰγός}
 EI eu faät ef, medium inter b & f, ut εὖρε euge. ^{αἰγός}
 OI oi faät i longum, ut οἶμι imi. ^{οἶμι}
 OU ou faät u uocalem, ut οὐκ οὐκ ucum. ^{οὐκ}

De potestate diphthongorum improprie.

α cum iota subscripto faät a, ut ἄδω ado. ^{αἰγός}
 η cum iota subscripto faät i longum, ut τῆμος tē mus. ^{αἰγός}
 ω cum iota subscripto faät o longum, ut παλινοδία palinodia. ^{αἰγός}
 Verres uero non subscribebant iota, sed adscribebant, sic τῶν δεικνύοντων ἀνία, τῆμος δὲ ἡ τι μῆσι, ἔρα γὰρ τῶν τραγῳδία. ^{αἰγός}
 Quod in codicibus antiquis uidere licet, minore tamen iota. ^{αἰγός}
 I cum iota adscripto faät i longum, ut ἄεργα har = pya. ^{αἰγός}

HI hu faät hf, medium inter b & u consonantem, ut ἡν δα ifda. ^{αἰγός}
 ΩI ou faät of medium inter b & u consonantem, ut ὠϊός oftos pro αἰός. ^{αἰγός}

Quemadmodum littere ac diphthongi

Græce in latinum transferantur.

A mutatur in a, ut κάλαδος calathus. Interdum in e, ut τάλαντον talentum. Item in i, ut κείνασπον κα = ni strum. ^{αἰγός}

72 x
 m de c. 10
 xg. l. 13

gēng pōndēz
 abe

ni strum
 factu
 ex vi
 m. l. 13
 ab egi.

mala xl
 bolonia

ni
 i g
 gum
 B
 ut R
 Ich
 r
 n, ut
 kug
 dict
 que
 adm
 ma
 orti
 scri
 Δ
 bis,
 sibi
 tion
 E
 nest
 Z
 tur
 trij
 H

male p[er]fecta

batoma

mutation

ubi caesum nucleo g[ra]mbo anelena
nux h[er]culi

ni strum. Item in o, ut κόρυλος corylus. Et in u, ut
Ἡρακλῆς Hercules, ὑπερβηστῆς τῶν κ. Et i a diphthō
gum, ut Ἀσκληπιῶς Aesculapius.

B mutatur in b, ut φοῖβος Phoebus. Aliquādo in p,
ut βεβησὶ pape, quanquā Ὁ Græci πεπαιθῶσι dicunt.
Item in ph, ut τριαμβος triumphus.

Gamma mutatur in g, ut γένος genus. Vertitur etiam in
n, ut ἀγγελος angelus, ἀφθόγγος diphthōgus, ἀγκυρα
ancho r d, ἀγκυρῶν Anchises, σφίγγις sphinx. In his
dictionibus quæ apud Græcos commutaverunt v in gamma, se
quentibus gamma kappa zeta quoniam ante prædictas literas nō
admittitur v apud Græcos, mutatum est in gamma, quod Ro
mani rursus in n commutaverunt. Et si antiqui græcam
orthographiam observantes, aggelus, diphthogus,
scribebant per duplex gamma.

Delta mutatur in d, ut δίδω Dido. Interdum in b, ut δῖς
bis, et in l, ut δόρυς dorys, Ὀδυσσεύς Ulysses. Sic apud nos d et l
sibi invicem cedunt, ut sedes sella, et hoc in compositi
one.

Epsilon mutatur in e brevis, ut ἐγὼ ego, γένεσις ge
nesis.

Zeta remanet, ut ζέφυρος zephyrus. Interdum muta
tur in geminum beta, ut μάζα masa, παζῖνος p[er]p[er]is
trifido.

Heta mutatur in e longum, ut ἠνελόπη Penelope.
Interdum

Handwritten notes in the right margin, including 'd' and 'p' with various symbols and lines.

Sella

gnatio

Handwritten notes at the bottom right, including 'p[er]p[er]is' and 'trifido'.

Interdū in a longum, ut μήτηρ mater, φήμη phama.
Item in æ diphthongon, κηρός cæra, σκηνή scæna, ἠθε
κη, ethica.

Θ mutatur in th aspiratum, ut θεῖκη thraæ, θεσφοs
thyrsus. Interdum in suam tenuem, id est t, ut θεῖα m
Boæ triumphus. Item in suam mediam id est d, ut θε
οs deus, θεά dea.

I mutatur in i, modo longum, modo breue, ut ἄρχι
σκηs Anchises, νεσσιδης nestorides.

K mutatur in c, ut κάκ. Θ cæus. Interdum in suam
mediam, id est g, ut κώβιος gobius, κύνος cygnus,
quanq̄ e cygnus diamus. Item in p, ut λύκος lupus.

Λ mutatur in l, ut πάλλας Pallas, λύρα Lyra, λυξ
lux.

M mutatur in m, ut γραμματικός grammaticus,
βέμμα stemma, μελπομένη Melpomene.

N uertitur in n, ut νύξ nox, ναῦς nauis, νῆς nais.
Ξ uertitur in x, ut ξενοφῶν Xenophon, ξένιον xe
nion

Omicron mutatur in o breue, ut Ὀλυμπος olym
pus. Item in u, ut Ὀδυσσεύς Ulysses. Sed frequēs mu
tatio est o in u in fine dictionis, ut κύπρος cyprus, ὀ
μηρος Homerus, Ἴλιον Ilium. Interdum in e, ut γόνυ
genus, πῆρ pes, ἀλέξανδρος Alexander, κάπρος aper

Π mutatur in p, ut πασιφάη Pasiphaë. Interdū in
suam aspiratam, que est apud nos ph, ἑόπαιον tro

νιδυσαζα
-νεφτιλο
-κατ
ακμω
περδιν

περ
δελ

fama φη
matr μήτηρ

εθην
μοσ

ramy

πα
γορ
πε
λατο

καυ

gobu

gobu

ολο

λαυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

απυ

phæun
ut πύξ
p m
diction
apio d
ut ξέα
Σ ue
ut αία
T m
lus. In
όστῶ
r p
νώνυ
λοs R
λη τυλ
Φ u
quād
suam
ut ἄμ
x i
Chry
bet h
tur x
x uic
ferē
pau

phæum. Item in suam mediam, quæ est apud nos ^{non} b, ^{subit}
ut πύξος buxus, ἄραχ- arabs.

^{mutatur in r, ut} ῥήτωρ rhetor. Vbi sciendū omnē
dictionem quæ apud Græcos scribitur per ρ in prim
apio dictionis, apud nos transferri cum aspiratione,
ut ῥέα Rhea.

^{uertitur in s, ut} σίσυφος Sisyphus. Interdū in x,
ut αἶαξ aiāx, πίστις pistrix. Itē in t, ut σὺ tu σε τε.

^{mutatur in t, ut} ἑοία Troia, τάνταλος Tanta-
lus. Inuenitur etiam mutatum in s, stigma præcedente
ὄστᾶ ὄσα.

x plerunq; remanet, ut ἱεροῦμος Hieronymus, οὐ
νώμουμ synonymum. Transit etiam in u, ut ῥώμου-
λος Rho mulus, πύξος buxus, σὺς sus, μῦς mus, τῦς
λη tule.

^{uertitur in ph, ut} φιλόσοφος philosophus. Aliā
quādo etiam in f, ut φυγή fuga, φήμη fama. Item in
suam tenuem, ut σφαῖρα sphaera. Et in suam mediam,
ut ἄμφω ambo.

x mutatur in ch, ut χρῖστος Chryses, χρῖστος Chryso-
stomus, χριστός Christus. Quæ licet quia ha-
bet figuram x nostri, sunt qui putant eum sic scribi-
tur xp̄s, per x et p scribi literas latinas, cum ea quæ
x uidetur, sit χ, et quæ uidetur p, sit ρ. Et quanquam
ferè semper legimus in sacris literis Christus sic scri-
ptum xp̄s, Græcè tamen scribatur, cum sic scribitur

Latine uero scribēdū ē p̄ ch, sic, Christus uel sic breuius Chrs, Eodē modo decipiūtur in IHS, credētes esse aspirationem hanc literam H, cum sit ἦ τῶ gr̄ca uocalis, quæ apud nos in e longum frequentius mutatur, IHS OYS Iesus. Item quia Gr̄ca etiam sic scribunt Ita η, quod est simile nostræ aspirationi, latine sic scribitur Hs, quod imperiti per aspirationē scribi existimant. Quoniam in sermonem de aspiratione inādimus, illud annotatione dignum existimauimus. Acceptam esse aspirationem nostram ἐν τῷ Διδασκαλῶν ἡμετέροις ἀκούσιν ἡμετέροις ἀκούσιν ἀκούσιν. Nam illi dāsan sic notat ἡ, et psilen sic ἡ. Quos accentus in uinum coniungentes Romani, fecerunt eam aspirationem qua nos in grandiusculis utimur literis. Qui tamen accentus nunc serē exoleuerunt apud gr̄cos. Quorum loco iuniores sic utuntur, ut δασεῖα habeat figuram c nostri sic, ἡλῆ uero conuersi, sic. Et hinc puto nos accepisse aspirationem, qua cursum scribendo utimur. Nā si addideris psilen denso, aspirationem facies, sed inflexam, quāquam etate nostra plures rectam quā inflexam scribentes notant. Hāc nos aspirationem modo in s uertimus, ut εἶσεξ, εἶσεξ ἄσεπτεμ, Modo in u, ut εἶσεξ Venetus, εἶσεξ uespera. Sed frequenter in nostram aspirationem, ut εἶσεξ ὕμνος.

mutatur in ps, ἀδίο ἡ ἀθιοῦ. Aliquādo in bs, ut

Hic de aspirato
 hoc sunt nlla aspirato

pu ma
 lozi
 x
 10
 100
 1000

ut ag
 Ω tr
 λου id
 AI n
 ε βα
 μαί α
 AI n
 rus. S
 simili
 dua s
 uev
 EI n
 us, no
 Nilus
 EX
 Iesus
 OI
 oinoq
 or
 Oedi
 α c
 ut t
 η c

ut ἀρα + arabs, ἀψυτος absyrtus. ^{maxe arab. scythae}
Ω transit in o longum, ut ὠκεανός oceanus, εἰδω
λορ idolum. ^{εἰδω ἰμυλαρον}

Quo nam modo diphthongi graece
ad nos ueniant.

At mutatur in e diphthongon, ut αἰνεῖας Aeneas, ^{hvozu be bus}
ἑβραῖ ^{εβραῖος} hebraeus. Interdū diuiditur, ut αἶας Ajax ^{u de eus}
μαῖα Maia. ^{εἰ fagelley}

At uertitur in au, ut αὐλή aula, θεσπευός thesau- ^{εἰ fagelley}
rus. Sed caue ne te decipiant Nicolaus, Menelaus, ^{εἰ fagelley}
et similia, quae diphthongon in au non habent, sed sunt ^{εἰ fagelley}
duae syllabae, quia sunt à grecis in aos, ut νεώλαος, ^{εἰ fagelley}
μενέλαος. ^{εἰ fagelley}

EI mutatur uel in e longum, ut ἀχιλλεῖος Achille- ^{εἰ fagelley}
us, καλλιόπεια Calliopea. Vel in i longum, ut νεῖλα ^{εἰ fagelley}
Nilus, εἰδωλορ idolum, θεάλια Thalia. ^{εἰ fagelley}

EX mutatur in eu diphthongum, ut θεσπευός The- ^{εἰ fagelley}
seus, εὐρε euge. ^{εἰ fagelley}

OI mutatur in oe diphthongum, ut φοῖβος Phœbus, ^{εἰ fagelley}
οἶνοφόρον œnophorum. ^{εἰ fagelley}

OI mutatur in u longum, ut μῦσα musa, οἰδιπυός ^{εἰ fagelley}
Oedipus. ^{εἰ fagelley}

De Diphthongis improprie.

α cum iota subscripto transit in e diphthongum, ^{εἰ fagelley}
ut τῆ λιδα huic Lede. ^{εἰ fagelley}

η cum iota subscripto transit in e diphthongum ^{εἰ fagelley}
ut τῆ λιδα huic Lede. ^{εἰ fagelley}

^{huc poete fuisse scri}
^{in ista aliam}
 ut $\Theta\delta$ ποιντῆ huic poëtae. ^{fuit}
 ω cum iota subscripto transit in œ diphthongum,
 ut η νομοδία hæc comædia, ἡ Θ αρῳδία hæc tra-
 gœdia.

DE ACCENTIBVS.

^{ga. hinc}
^{pel. l'ap}
^{Alto}
^{au de}
^{biav}
^{profiri}
^{ocet}
^{but. au}
^{an long}
 Accentus est signum scriptum, per quod ^{conosa}
 tur in ^{q. non se libet} α uocum prolatio temporum & ^{spiritum}
 differentia significationis dictionum. Et sunt linea, bre-
 uis linea. Aspiratio, leuigatio, siccitas. Auerſio, subu-
 mio, siue coniunctio, distinctio seu diuisio.

$\Theta\zeta\alpha$, Oxia est nota à sinistra parte ascendens in
 dextram, ita, quæ syllaba acuitur.

$\beta\alpha\zeta\alpha$, Varia, est nota à summa in dextram par-
 tem descendens, ita, quæ syllaba deprimitur, ac de-
 ponitur.

$\eta\epsilon\gamma\omega\omega\pi\lambda\omega\eta$, est nota ex acuto & graui facta, ^{ita}
^{ta} λ , quæ acuitur, & deprimitur syllaba.

$\mu\alpha\chi\alpha$, est nota à sinistra in dextrâ partem equi-
 liter ducta, quæ est signum productæ uocalis, ut
 $\mu\epsilon\psi\epsilon\iota\kappa\tau\alpha\mu\lambda\omega\iota\varsigma$, ψ longa est, ita $\rho\omega$ supra se cha-
 racterem habet qd̄ $\mu\alpha\chi\alpha\epsilon$.

$\beta\epsilon\alpha\chi\epsilon\alpha$, nota iacens similiter super correptâ, sed
 pandatæ contractior, & quasi sursum spectans, ita
 ut $\alpha\epsilon\epsilon\epsilon\beta\epsilon\alpha\chi\epsilon\alpha\gamma\epsilon$. Nam α secundo loco supra
 se habet caracterem qd̄ $\beta\epsilon\alpha\chi\epsilon\alpha\epsilon$.

$\Delta\alpha\sigma\epsilon\alpha$ ad summam uocalem aspiratâ ponitur in
 specie, ^{aspiratâ} $\delta\alpha\sigma\epsilon\alpha$.

prim
 leua
 rāss
 Y
 nō a
 ritu
 aspi
 Ap
 som
 tur
 ma
 stie
 uo
 π
 li
 rini
 π
 ex u
 aspi
 rā
 ex
 H
 ium
 gul
 rā
 tia
 nu
 S

Dare
 ca
 lingua
 b
 m
 l
 f
 n

nota aspiratorum / nota

primā pio dictionis, et hac notatur figura quae est

leuis Pars arali, ut ημερα ωρα

ΙΙΔΗ. i. tenuis etiā ad summā uocāle leuigatā, id est

nō aspiratā ponitur, quae in primā pio dictionis leui spi

ritu enūcianda sit, ita quae est de extra pars arali

aspirationis notae opposita. αιας & νης.

Apostrophus est de extra pars arali ad summā con

sonantē appositā, sed in fine dictionis, quae ita figura

tur. Quae nota ostendimus deesse parti oratiōis uli

nam uocalem, ut Tanton' me crimine dignum Duxi

στις ουτως pro αρα ουτως. Quod quatuor acidi

uocalibus, Duabus breuibus, ε saliat et ο, ut φειε

πιε, pro φειε επε, τντ' εμερ pro τντ' εμω.

Et duabus anapitibus, hoc est α ε ι, si correpta fue

runt, ut παρ ημων pro παρ ημων, εφ' ημιν pro εφ'

πι ημιν. Hoc idem euenit et duabus diphthongis,

αι uidelicet ε οι, cum pro breuibus habeantur ω οι

υτικως, ut βδλομ' εγω pro βδλομαι εγω, ομ' ως

αχθομαι pro ομοιως.

Hypphen, nota qua utimur, cum duas dictiones con

iungimus, quae natura diuise sunt. Et est subiecta uir

gula uersui arcumflexa, ita, ut ante, malorum.

Hypodia stole est de extra pars arali, ad imam lite

rā in fine dictionis applicata. Quae nota male coherē

tia discernuntur, sic, ut cor, uinum letificat, ne Corui

num dicere uideamur.

Sunt autem accentus decem per numeri perfectio =

b ne m

fur

nem. Ex quibus septem qui sunt à literis, proprie uo
cancur acutus, tres aut ultimi abusiue, qui à literis
non fiunt. Ex Λ diuiso in duas partes, fit acutus &
grauis. Ex θ tres fiunt, Circumflexus ex superiori
semiarculo, breuis ex inferiori, longus autem ex li
nea media. Ex η diuiso duo fiunt spiritus, ac pars se
nistra est densus, dextra aut tenuis. Tres autè ultimi
non fiunt ex literis.

us p. 120 p. 121 et h. p. 120

Diuiduntur omnes acutus in quatuor, εἰς τόνοϋς,
ῥόνοϋς, πνεύματα, καὶ πᾶσι. i. in tonos, tempora,
spiritus & passiones. Toni sunt tres, Acutus, grauis,
& arcumflexus. Qui extendunt uoces ad similitudi
nem currentium. Tot enim sunt etiam uia, uel accl
ues, uel declines, aut curua. Et acutus quidem acens
uocem, assimilatur uia recte, & sursum ferenti. Gra
uis autem deprimens, & secundum aequalitatem di
ctus, comparatur uia decliui. At arcumflexus, qui me
dius est, arcumflectit. Horum duo proprij sunt to
ni, acutus & arcumflexus. Nam grauis syllabicus to
nus dicitur, iacens super syllabis, quae non habent
proprium tonum. Et acutus quidem & grauis toni
simplicis. Circumflexus autem compositus, quia ex
aucto & graui fit. Tempora duo, scilicet breue & lo
gum. Spiritus duo, densus & tenuis. Passiones tres
Auersio, subunio & subdistinctio. Hoc modo.

*ahp
sarp
ahp
brap*

*atum
ad com
positis*

ap. 120 p. 121

Acutus

Aat
ilab. b
Gra
Circ
Lon
Bre
Den
Ten
Aug
Sub
Sub
N
per
d'ic
ut d
Ala
No
ton
per

Acutus / dictionum } ^{et dicitur}
 syllabarum } ^{et dicitur}
 Grauis }
 Circumflexus } ^{et dicitur}
 Longa linea - } ^{et dicitur}
 Vocantur tempora.

Breuis linea o }
 Densus c' r' } ^{sup' hanc}
 Vocantur spiritus, qui ad summam
 uocalem siue diphthongum in prin
 cipio dictam ponuntur.

Tenuis o' i }
 Auerfio' } ^{in dictionibus}
 Subunio }
 Sunt passiones, eo q' circa dictioes
 patientes uersentur, nec sup' uocales
 ponuntur sicut alij acutus.

Subdistinctio, } ^{auerfio}
 Nam ἀπόσσοφ } ^{sub distinctio}
 per extremā cōsonantem loatur. ἰφὲρ uero ἔντο } ^{sub distinctio}
 δ' ἰασολὴ dictionibus supponuntur. Alterum quidē, } ^{sub distinctio}
 ut duas dictiones coniungat, quae natura diuise sunt.
 Alterum uero, ut male coherentes disseruat. } ^{separat}

DE TONIS.

Ois dictio, siue monosyllaba, siue polysyllaba, unū
 tonū suscipit, uel in ultiā uel in penultima uel in ante
 penultima. Et unusq'q' tonus sortitus ē propriū locū.

b z De

est coniectio duarum verborum in una

hinc accipitur
accipitur
volka
mista
pa
mista

Acutus ponitur aut in ultima. Quando id quod sus-
scipitur est eum sit longum absque syneresi, uel breue,
et facit nomen oxutonon, ut ^{αδύς, τονός, γυμνάσιον, πύλας, ἄρτος} κελός, σοφός, αἴνη. Ta-
lia enim per se posita acutur, in consequentia uero hoc
est in contextu plurimum dictionum grauantur, ut ^{καλάς, ἀνδραγαθός, σοφός, ἀνδραγαθός} κελός, ἀνδραγαθός, σοφός, ἀνδραγαθός. Omnis enim dictio acuta
in fine suscipiens, per se acutur, in consequentia autem
acutus in graue mutatur. Aut ponitur in penultima,
et facit nomen paroxytonon. Quando id quod susci-
pit, natura sit longum, uel positione, et finalis sit lon-
ga. Longa enim ante longam non inflectitur, si non in-
flectitur, acutur necessario. Nam grauis accentus si si-
gnandus est, ultimum solum sortitur locum. Item supra
longam positione, circumflexus non ponitur, sed acu-
tus, etiam quando suscipiens accentum sit breue, et ulti-
ma syllaba breuis, aut longa, ut ^{λόρος, τόμος, λέσκη, ἐξως} λόρος, τόμος, λέσκη, ἐξως. Nam super breui inflexus non ponitur, sed acu-
tus. Item in antepenultima ponitur acutus solus, siue
breuis, siue longa suscipiens sit syllaba, ac finalis sit
breuis, ut ^{Διμήτριος, φιλοσοφός} Διμήτριος, φιλοσοφός. Longa uero exi-
stente finali, dictio non potest acui in antepenultima
κωνός, ἀπικωνός uero potest, ut ^{μειλέως, λέξως} μειλέως, λέξως.
Ante duas syllabas circumflexus non ponitur, sed acu-
tus ex necessitate.

DE SEDIBVS GRAVIS.

Grauis ponitur in ultima, sed in consequentia, id est,
ut post eam dictionem, quam grauat uolumus, sequuntur

tur
Doe
tus g
illa
prop
sequ
Ci
π
faat
Pon
resi
nesi
tian
O
syn
κα
A
are
V
tim
C
ga
I
σ

Acutus & grauis concurrentes arcum flexum faciunt, ἄκρως ἄκρως, ποιῶν ποιῶν.

Supra positione longam non ponitur arcus flexus, nec supra breuem, sed grauis aut acutus, ut ὁ λόγος.

DE QVINQVE GENERIBVS.

Ἀρσενικόν masculinum, cui in nominatiuo casu numeri singularis præponitur articulus ὁ, ut ὁ θεός.

Θηλυκόν, foemininum, cui in nominatiuo singulari præponitur ἡ, ut ἡ ἀστὴρ.

Οὐδέτερον neutrum, cui in nominatiuo singulari præponitur τὸ, ut τὸ εὐλόγον.

κοινόν commune, cui in nominatiuo duo præponuntur, ut ὁ κῆρ ἢ ἄνδραπ.

Ἐπίκοινον, quod latine promissum dicitur, est quod aut specie masculini generis declinatur, & simul significat etiam foemininum genus, ut ὁ σφουδρός hic passer. Aut declinatur specie foemini generis, ac etiam masculinum genus significat, ut ἡ χελιδών, hæc hirundo. Et sic sub uno genere utrunque intelligitur.

Articulus est pars orationis declinabilis præposita declinationi nominum, & postposita. Sunt autem aliqui προτακτικὰ præpositiui, ut ὁ hic, ἡ hæc, τὸ hoc. Aliqui ὑποτακτικὰ suppositiui, ut ὅς qui, ἡ quæ, ὃ quod.

Noninatus

Postpositum est ἡ ἀντιθέτης ἰσότητος

Nūs Gūs Dūs Actūs

Enia hic huius huius hunc

Articuli quidam sunt.	[Mas.]	[Singu.]	ὁ	τοῦ	τοῦ	τοῦ	
		[Dual.]	τῶ	ῥῖπ	τοῖπ	τῶ	δεῶδ
	[Pra.]	[Singu.]	ἡ	ῥῖ	τῆ	τιῶ	
		[Dual.]	ταῖ	ταῖπ	ταῖπ	ταῖ	αῖτε
	[Neu.]	[Dual.]	τῶ	ῥῖπ	ῥῖπ	τῶ	ζῆδου
		[Plura.]	ταῖ	ῥῖ	τοῖς	ταῖ	καδου
	[Mas.]	[Dual.]	ὁ	οῦ	ὦ	ὀπ	
		[Plura.]	οἱ	οῖπ	οῖπ	οῖ	οῖς
	[Post.]	[Singu.]	ἡ	ἡ	ἡ	ἡ	
		[Dual.]	αἰ	αἰπ	αἰπ	αἰ	αἰς
	[Neu.]	[Dual.]	ὁ	οῦ	ὦ	ὀπ	
		[Plura.]	οἱ	οῖπ	οῖπ	οῖ	οῖς

Vocatiuus uero ubique habet aduerbium uocandi, & non est articulus, sed aduerbium uocandi. Vnde uocatiuus articulo caret. Ablatiuum Graeci non habent.

Item in duali numero, Nominatiuus & Accusatiuus similes sunt, sicut Genitiuus & Datiuus.

DE NUMERO.

Numeri sunt tres. Ενικός Singularis, ut ὁ ἀνδρῶν ποσ. Δυϊκός Dualis, ut τῶ ἀνδρῶν ποσ. Πληθυντικός Pluralis, ut οἱ ἀνδρῶν ποσ.

DE CASIBVS.

Casus aut sunt quinque. Ονομαστική Nominatiuus, γενική Genitiuus, ὀριστική Datiiuus, ἀιτιατική Accusa tiuus, κλητική Vocatiuus.

NUMERVS GRAECORVM.

10	20	30	40	50	60	70	80	90		
ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	η		
1	α	ια	κα	λα	μα	να	ξα	οα	πα	ηα
2	β	ιβ	κβ	λβ	μβ	νβ	ξβ	οβ	πβ	ηβ
3	γ	ιγ	κγ	λγ	μγ	νγ	ξγ	ογ	πγ	ηγ
4	δ	ιδ	κδ	λδ	μδ	νδ	ξδ	οδ	πδ	ηδ
5	ε	ιε	κε	λε	με	νε	ξε	οε	πε	ηε
6	ς	ις	κς	λς	μς	νς	ξς	ος	πς	ης
7	ζ	ιζ	κζ	λζ	μζ	νζ	ξζ	οζ	πζ	ηζ
8	η	ιη	κη	λη	μη	νη	ξη	οη	πη	ηη
9	θ	ιθ	κθ	λθ	μθ	νθ	ξθ	οθ	πθ	ηθ
100.	200.	300.	400.	500.	600.	700.				
ς	σ	τ	υ	φ	χ	ψ				
800.	900	1000								
ω	θ	α								
1	5	10	50	100	200	500	1000	5000		
1	II	Δ	Ι	Η	HH	I	HI	X	I	XI

Hieronymus

5 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000 5000

hieronymus

hieronymus 100

Hi
C
term
tor p
ad p
Neq
ter co
rum
aliqu
latine
or el
uimu
grea
temp
cordi
spera
grea
docto
tara
Theo
mus
utilio
didi
quian

proficiant. Cuius uideat gratia, & uariarū lingua
rum doctrina, pro uirili mea condecoranda, per tot
tamq; diffialia uiarum spatia huc me cōtuli. Debeāt
Aureliis ubi in Parrhisiā pestis perturbatiōe,
a clarissimis illius academia doctoribus iucunde &
honorificè habitus, uobisq; seruatus, huiusmodi nō,
ut spero, pœniendum munusculum auctore deo ad-
inueni. Potueram, fateor maioribus studijs, plusq;
mihī gloriæ cōparaturis, has horas impendere, sed
priuato commodo communem præferendam censi
utilitatem. In quo si non strenue aliquid, certe non
ignauius fuisse à nobis puto factum, quàm si (ne ani-
mum dum remitto prorsus amitterem) dolium susq;
deq; in Cranio uolutassem, aut lapillos & conchas in
litore collegissem. Id autem opusculi quicquid est,
ut à me benigno uobis animo datur. Ita & uos lubē-
ter suscipiatis uelim mihi charissimi auditores. Itaq;
persuasum habeatis, nullam esse tam obtusi ingenij,
tam diuersæ professionis, tam natu grandem, tam
multis deniq; negocijs impeditum, quin possit per
nostras tabulas breui in græca literatura proficere,
Quod & ipsarū ordo, & compēdium, & ut faali-
arcūseratur, Enchiridij forma unicuiq; faale & ostē-
dere, & præstare potest. Valete.

Nomina

NOMINA LITERARVM GRAECARVM.

Alpha Vita Gamma Delta Epsilon Zita Ita Theta
Iota Cappa Lambda My Ny Xi Omicron Pi Rho
Sigma Taf Ypsilon Phi Chi Psi Omega.

LITERAE VIGINTIQUATVOR.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Vocales Septem. *re p̄sonum ferunt*

α ε η ι ο υ ω
Breues Longae Communes

ε ο η ω α ι υ
Præpositivæ Subiunctivæ

*quæ præponi
possunt
faciunt
partem
verbi*
Præpositivæ

Subiunctivæ

α ε κ ο ω

Immutabiles

Mutabiles

α ε ο

η ι υ ω

Diphthongz propriae sex.

αι ε αυ αφ ει ι ευ εφ οι ι ου υ

Diphthongz impropriae sex.

α α η α ω ο υ ι γ η υ ι φ ω ω φ

Consonantes decem & septem.

β γ δ ζ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ

Semivocales

Mutæ

ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ β γ δ κ π τ φ χ ψ

Immutabiles

Tenuēs

Duplices

ρ ρ ζ ζ ψ ψ

λ λ μ μ ν ν σ σ

π π κ κ τ τ

Mediae

Aspiratae

α α β β γ γ δ δ

φ φ χ χ θ θ

Monadicon σ

*maximè caldant nomina
et non sunt in domo et t*

lingua
per tot
Debeat
batioe,
nde
odi nō,
leo ad=
plusq;
re, sed
censui
nte non
(ne ani
m susq;
echas in
uid est,
s lubē=
s. Itaq;
ngeni,
m, tam
sit per
fiere,
s faali^o
ostē
nomina

*quæ præponi
possunt
faciunt
partem
verbi*
*quæ proprie ad se sunt
quæ hæc
quæ præponi
possunt
faciunt
partem
verbi*
*quæ proprie ad se sunt
quæ hæc
quæ præponi
possunt
faciunt
partem
verbi*

*quæ præponi
possunt
faciunt
partem
verbi*

manifestum est

Iam primum omnium satis constat, plerasq; Graecorum literas à Phoeniciabus de fluxisse. Apud quos uel eadem cum Hebraicis, uel non admodum dissimiles literae fuerunt, & propterea graecam in illis etymo-
logiam querere inane esse.

oey.
nam

frustra esse

Multas uocalium & diphthongorum, nec non aliarum literarum secus quam nunc, apud ueteres pronuntiari solitas, cum ratione, tum Graecorum & Latinorum auctoritate colligimus.

de sec.

Nunc eandem dicimus esse uniuersamq; literam in contextu uim & prolationem, quae in earum nomine prima reperitur, ut Alpha, A. Beta, B. Gamma, G. Et si sequatur aspiratio, eadem in prolatione, & latina scriptura exprimitur. Phi, ph. Theta, th. Chi, ch. Psi praeterea per duas literas apud nos scribitur, & profertur ps, raro etiam bs. Quonia huic duplici latinorum usus unam tantum figuram, ut duabus alijs non coexistit.

de sec.
hym
ma
reay

de sec.

Quantum id Claudius Caesar aliquando attentauerit. Rho tamen in principio tantum dictiois, & in medio si duplex sit, secundo loco aspiratur, Rhodos, Pyrrhus.

Πυρρος
ῥόδος

Beta seu Beta non per nostrum B, sed per digamma Aelicum, uel u consonantem ferè profertur, quantum non ita aperte quemadmodum & Hebraei interdum suum Beth, Βεταβαρος uaruaros, latine tamen barbarus.

orati
ille
mista
ve
nit f
et u

Gamma ante γ ξ χ per n pronundatur, ut ἄγγελος angelus, λυξ lynx, ἐρχιδιον enchiridion. Ante n uero profertur quidem ipsum γ per n, sed n per

g. ἀγγέλλω

av
I
sim
af
I
qu
E
id
T
ra
del
I
ub
I
al
ue
an
I
tur
Hi
I
son
pl
pa
ra
I
m

^{per se ipso} ^{ne esse qd}
Δευτέρα anang^u uel anange. ^{Paulat}

^{Delta} Delta non prorsus ut latinis D, sed producta sensim per dentes lingua, aliquanto minus quam Theta aspere pronunziatur.

Ita profertur à Grecis nostri temporis codē sono, quo I, sed latine in e longū transfertur. Hinc Beta & Theta uetres nostri dixerūt, sic & Zeta. Neq; id sine ratione quæ cōsuetudini nō cedit, sed indulget.

Theta prolata per arctiores dentes lingua, à litēra quidē τ prolatione ināpit, sed uehementius quam delta in anserinum sibilum expiratur.

Iota apud Græcos semper uocalis est, et propterea ubiq; syllabam facit. ^{ioannes natus græc} ¹⁵⁴⁴⁶⁸

Item γ κ χ ante ε uel ι, aut eiusdem soni ceteras uocales uel diphthōgos, aliquāto crassius, quam ante diuersi soni literas, profertur. Quod audiēdo quispiam faalius addisct, quam legendo. ^{γ κ χ}

Lambda ante ι, uel similitō sonum, perinde profertur ac λij, ubi prius i sit consonans. uel quemadmodiē Hispani uernaacula lingua duplex pronūciant ll. ^{Drall} ^{Blall}

Idem serē accidit in litera μ, sequente i uel similis soni litera v. ut Itali gni, uel Hispani ea quæ per duplex n̄n idiotice scribunt. Item uante ε μ π in composita dictione, in scripturam & prolationem literæ μ mutatur, ante uero λ in ipsum λ. ^{ia Lm}

Eiusdem v in diuersis dictionibus ante ε μ π, non mutatur quidē scriptura, sed prolatio fit per μ, idq; si in

si in medio non fiat distinctio, quæ legentē sistat.

π præcedente μ, per b nostrum profertur. π ἐμ-
τω pembo. pariterq; præcedente ρ, quanquàm in di-
uersis dictionibus, τὸ ρ π ἐρῶ ton betron.

*in uigdo
u*

σ monadicon, id est, sui cuiusdā iuris, ab aliquibus
Asemon, id est, uacuum differētie notā diatur.

τ præcedente υ in eadem uel diuersa dictione, per
d ferè pferitur. τὸν τάντ αλορ ton tandalon. sed quæ-
admodum nos d pronunciamus, non ut Græc.

φ minus dure q̄ f profertur, aliq; est litera. Quā
quam in aliquibus Græcis f in locum φ successit apud
ueteres nostros.

Diphthongorum ου ευ ηυ ουυ prolatio licet in litera
rum tabula amphibologia ^{subi. f. man. u. u. u. u.} sumenda causa per f scri-
batur, non per f tamen omnino profertur, neq; per u
uocalem, sed consonantem.

Illud animaduersione dignū, uocales subiunctiuas .i.
ε υ, quādo præpositiuis coniūctæ, duobus in apice
punctis notantur, à diphthongo liberæ syllabam per
se facere, & per se pronūciandas esse ου εϊ.

ex emi

*ubi ac-
tu est p̄*

Illic præmōda syllaba proferēda est, ubi tonus re-
cte positus inuenitur. Enclitica accentum remittit ad
præcedentiā, & ideo eodē ferè tractu dianda.

*adue-
rham
quia
encl
net*

Tonorū inter se differentia proferendo non appa-
ret, uel quia non facile dignoscatur quæ admodū nec in
literis, quarum sonos (ut ait Fabius) non cuiuslibet au-
ris est exigere, uel quia reuera, ut pleraq; in scētijs

per cognoscere p̄ uero

alio

alia
At
stri u
ores,
qua n
res il
pres
& r
nues
nō p
Catu
ibus
Ca
ambi
rum
rata
logi
stero
ad q
bari
uan
triu
bra
qua
uar
la e
Gra

alia eorū prolatio confusa & corrupta est.

Atq; in hunc fermè modum se habet Græcorum nōstri temporis prolatio. In qua nihilo sunt nobis felices oves, cum in utraq; lingua prolationē nostrā ab antiqua maxime existimē delirare. An putabimus ueteres illos cum Græcos tū Latinos, ita diphthongos, & præsertim proprias, ut uocales simplices p̄nūa a se, & rursus uocales ita breues ut lōgas, aspiratas ut tenues? Quæ igitur (malū) demētia ē ea scribere, quæ nō p̄ferimus? Neq; nūc mihi obiiciat q̄spiā epigrāma Catullianū, cū nō minore scōmate dignus sit, qui tenuibus aspiret, q̄ qui aspirata tenuiter proferat.

Ceterū ex ijs quæ superius notauimus, ut nonnulla ambitiosius fortasse ab istis proferri credo; ita quorundam sententiam damno, qui perinde mutas aspiratas ac tenues cum magna auditorum amphibologia barbare pronūant. Et quæ sola ferē ad p̄oseros peruenit, uetustam corrupunt prolationem, ad quam cum nō facile possimus ceteras literas à barbarie reuocare, sc̄ntiam saltem loquendi nobis referuantes, usum populo concedamus. Quem penes arbitrium est, & uis & norma loquēdi. Equidem ita Hebraica, Græca, & Latina studeo proferre, ut in unaquaq; illarū linguarū à maxime doctis uideo obseruari. Quod qui faciēt, id (ut puto) adsequetur, ut nulla earum alij officiāt. Monet id faciendum in nostrā Græcāq; lingua Fab. Quintilianus.

De accentibus

DE ACCENTIBVS.

Toni tres { Acutus
Grauis } Syllabicus
Circumflexus A

Accentuum Spiritus duo { Asper
Lenis }
Affectus tres { Hyphen
Distinctio
Apostrophus }

Veteres longum habebant sic - & breuem sic o,
quibus in ambigua quantitate syllabis notandis ut-
bantur. Et hæc tempora appellabant.

Situs tonorum, & iuxta ipsius uarieta-
tem denominationes.

Deός
φίλος
πάμφιλος
μυσῶν
μοῦσα
Oxytonon, acutituum
Paroxytonon, penacutum
Proparoxytonon, amepnacutum
Perispomenon, arcunflexum
Properispomenon, penanflexum

Quicquid in nõ ultima tonum habet, Barytonium
generaliter appellatur.

Grauis, syllabicus dicitur tonus, & in omni sylla-
ba dicitur esse, ubi nulla alterius toni nota super scri-
pta est. Ponitur & grauis acuti loco in ultima dictio-
nis acutitona, quando in sermonis contextu inueni-
tur, ut ἀγὰν ὄς, ἀδ' ἐλφός, ἀδ' ἐλφορ, φίλορ.

Spirituum

ἄσπερος
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον
ἰσοπέδον

no baly acutus in lha

Spirituum situs.

Aperi,

Lenis,

Affectuum situs & conditio.

Hyphen, τὸ πρῶτον.

Distinctionis, ὅ, τι quod relatiuum.

Apostrophi, quæ est collisionis nota, φέε' εἰπε', δάλλ'.

ἔντων

Vocalium, αειο collidi possūt, Diphthogorū uero αιο

Si collisionē faciēdo, muta præcedēs uocalē abieciā tenuis sit, in suā aspiratā cōuertitur, si prima sequētis dictiōis uocalis sit aspirata, ἐπὶ ἡμίρ, ἐφ' ἡμίρ.

Ultima si sit longa, neq; potest penultima arcūflekti, neq; in ante penultima tonus esse. Exāpiuntur atia, ut μενέλεως.

Item si dictio desinat in αἰ uel οἰ, non sequente in eadem syllaba consonante, quantum ad tonorum rationem attinet, qui in penultima uel antepenultima collocentur, pro breuibus habentur, non mutata tamen quantitate, ἀνδρωποι, μῦσαι. Optatiua exāpiuntur, πλῆθοι, πλῆσαι.

Supra breuem syllabam, uel positione longam uel quantamcumq; ante penultimam, circumflexus nō habet situm, sed acutus.

Penultima longa, si tonum habeat, arcūflektitur, sequente breui, uel positione tantum longa. μῦσαι ἀνλαξ

c Non ubi

Non ubiubi sit acutus, syllabam productam intella-
ligas λόγος. Neq; si penultima sit longa natura uel
positione, continuo habebit tonum, nisi uocalationis
ratio ita requirat ἀνθρώποι, λέγοντες.

Nominatiuus, acusatiuus, & uocatiuus, si in ultima,
syneresin non patiente, tonum exigit, is erit acutus.

Circumflectuntur uocatiui in due, ut ὁ βασιλεύς
ὁ βασιλεῦ. Et fœmininorum in ω uel in ως desi-
nctium, ἡ ἀντὼ ἡ ἀντὶ. bre latone

Genitiuus & Datiuus in ultima longa habens to-
num, aransflectitur, κωφός, κωφῶ. In eadem bre-
ui acuitur, πύκος, πύκι. Exapias atticos geniti-
uos, λέω, νεω. Templi

Et quoniam in syllabæ in adimus mentionem, quam
uis propositum nostrū sit studere breuitati, & cum
latine lingue non imperitos ad Græcas literas intro-
ducamus, ea quæ à latinis diuersa sunt tangere, opẽ-
ra tamen prætiū erit aliquid de syllaba, de quæ ipse
us quantitate obiter dicere, quod etiam doctrinam
accentuum parum iuuabit.

Igitur scire oportet, quemadmodum & apud La-
tinos, cæterasq; nationes, è literarum coniunctione
fieri, quas proprie syllabas, id est comprehēstiones
nuncupamus, quamuis unius tantum uocalis & syl-
laba, & dictio inueniatur.

Syllaba breuis est, in qua uocalis breuis, uel com-
munis, non nisi breuiter à pœtis usurpatis, nulla se-
quente

quente positione impeditur.

Syllaba natura longa, in qua est uocalis longa, uel communis, non nisi longe apud poetas in usu habita, uel qualibet ex diphthongis.

Syllaba positione longa, in qua uocalis breuis uel communis breuiter tantum usurpata, sequentibus duabus consonis, uel una duplia, produatur.

Syllaba communis, in qua uocalis comuniter accipitur ut in dictionibus $\alpha\alpha\lambda\omicron\varsigma$, $\epsilon\tau$ $\iota\sigma\omicron\varsigma$ apud Theophrastum, uel breuis, uel communis breuiter tantum usurpata, sequente muta cum liquida, uel $\mu\nu\pi\kappa\tau$. Quae omnia praecedentem uocalem, natura breuem, communem reddunt.

Fiunt et aliter syllabae apud poetas communes, de quibus alias.

DICTIO. ORATIO.

Ex syllabis coniunctis dictiones, e dictionibus oratio constituitur. Cuius partes octo.

Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Articulus, quae declinantur. Praepositio, Aduerbiium Coniunctio, indeclinabiles.

Nostri articularum pronomini, Graeci interiectione aduerbio subiungunt.

Accidentia partibus orationis eadem ferè quae apud Latinos.

Partium tamè quomodocumque indeclinabilium tres sunt numeri. Singularis, Dualis, Pluralis, Sed in duali

*quod est
pro uel
una
propter*

6 2

Nomi

Nominatiuus & Accusatiuus sunt similes, sicut & Genitiuus & Datiuus eiusdem numeri eandem inter se uocem habent.

Declinabilem per casus genera sunt, Masculinum, Femininum, Neutrum, duobus commune, & si quis addere uult promiscuum.

Casus quinque, Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. Sed hoc postremu caret articulo. Nam ad aduerbium est uocandi.

FINIS.

ἡ κλίσις. De declinatione nominu.

Declinationes nominum sunt quinque. Πρώτη, Prima. Δεύτερη, Secunda. Τρίτη, Tertia. Τετάρτη, Quarta. Πεντάτη, Quinta.

PRIMA declinatio est parisyllaboru nominu tantu masculinorum in αε uel in ης desinentium.

	Ntus	Genus	Dtus	Actus	Vtus
Singu.	αε	ου	α	αυ	α αε
Dual.	α	ου	αυ	αυ	α ης
Plura.	αι	ων	αις	αις	αι

Ἰνδία
Ἰνδία
Ἰνδία

SECUNDA declinatio est femininorum tantum, que in α uel η terminant.

	Ntus	Genus	Dtus	Actus	Vtus
Singu.	α	α	α	α	α αε
Dual.	α	α	α	α	α ης
Plura.	αι	ων	αις	αις	αι

Ἰνδία
Ἰνδία
Ἰνδία

Dua

atione

siat &
idem inter

scalinum,
& si quis

Datiuus,
curet ar

mati
ni,
ωτη, Pri
h, Quar

nominū
um.
Vtūs

x ας
hg

m tan-

ας

Dua

τα ταιρ

Dual. α	αιρ	αιρ	α	α
Plura. α	ωρ	αις	ας	αι

Nota quod sola nomina in α longum uel purū, & in γα, δα, & α desinentia, seruant α in genitiuo & datiuo, ut μαία, μαίας, μαία, λιδ' α, λιδ' ας, λιδ' α, μάς, δα, μάς, δας, μάς, δα, ημ' ερα, ημ' ερας, ημ' ερα.

TERTIA est singularum generū in ομασca=7 linorū & foeminorū exentiū, & neutrorū in ομ.

Ntūs	Gtūs	Dtūs	Actūs	Vtūs
ος	ου	ου	ου	ε ος
Singu.	ου	ου	ου	ου
Dual. ω	οιρ	οιρ	ω	ω
Plura.	οι	οις	οις	οι
	ωρ	οις	α	α

Aduerte Atticos in omnibus inflexionibus facere Vocatiuum Nominatiuo similem, & in neutris nominibus semper tres casus sunt similes in omni numero, Nominatiuus, Acusatiuus, & Vocatiuus.

QUARTA declinatio est Atticorū, quae fit à Tertia, mutato ο in ω, quod in oibus casibus retinet.

Ntūs	Gtūs	Dtūs	Actūs	Vtūs
ως	ω	ω	ωρ	ως
Singu.	ω	ω	ωρ	ωρ
Dual. ω	ωρ	ωρ	ω	ω
			ς	ς

Eugon Archos

καλ. Ημερα
6014 Die 5

ΠΕΤΡΟΣ
ΤΑΡΑΤΟΣ
ΣΙΔΩΝ

Plur.

ωπ ως

Haec quatuor superiores dicuntur parissyllaba, quia non crescunt in obliquis, sed pares efferunt Nominatio.

QUINTA declinatio est nominum in equalium omnium generum, quae crescunt in obliquis, quorum terminatio uaria est. Sed haec quique consonantes diuersis uocalibus iunctae nunc satis erunt, salient uεσσϜ. Vocalium uero terminationes sunt α ι υ. Contractorum ω.

ubi. duc re ratio contra sunt in ω

	Ntūs	Gtūs	Dtūs	Actūs	Vtūs
Singu.	ω	ω	ι	α	υ
Dual.	ε	οιπ	οιπ	ε	ε
Plural.	ωπ	ι		α	ε

Nota quod Datiuus pluralis uenit à datiuo singulari, ubi ultima consonans mutatur in σ, praeter nominum in ζ Ϝ Ϟ σ desinentium, ubi datiuus pluralis à nominatiuo formatur, addendo ι. Si uero datiuus singularis consonantem habuerit ante ι, assumpto σ, ac consonantibus abiectis quae cum ipso minime audiri possunt, datiuum pluralem facit, ut ωϞ α ι ωϞ τ ι, τ ο ι ε α ι α σ ι.

Pluralia itē neutrorū in α terminantur, ut latina.

Basiliinorum

Ε	ω	τ ο υ	ε ι ι	ε α η
Δ	ε σ	ο σ : ο υ Ϝ	ε ι ι	ε α η
Π	ε ε	ε κ : ε ι π	ε ο π	ε α Ϝ

Masculinorum terminaciones.

κε	δόας	δάαντος
κς	λάχης	λάχητος
ις	παρις	παρίδος
εις	χαρείς	χαρίδης
κίς	ώκίς	ώκέος
ς	βότες	βόττος
ους	όδους	όδοντος
δρας	ιδρας	ιδρωτος
ρας	ήρας	ήεος
αλις	αλις	αλιος
ς	τίς	τίτιος
αν	παίαν	παϊάνος
μη	ποιμήν	ποιμήνιος
ν	φίλιν	φιλίνος
ν	φοσκιν	φοσκίνος
ωρ	άγων	άγωνος
φωρ	ξιοφών	ξιοφώντος
αξ	δώραξ	δώρακος
μηξ	μύμηξ	μύμηκος
ς	πέριξ	πέρικος
δυξ	δοιδυξ	δοιδυκος
ωξ	πίωξ	πίωκος
καξ	μάκαξ	μάκακος
ς	λουτήξ	λουτήκος
της	αϊδήξ	αϊδέκος
της	αϊδήξ	αϊδέκος
ως	νέως	νέεος

αψ
ιψ
οψ
ωψ

ξκμ
μ μιμ
τυμ
ρωμ
λαξ
ε πηξ
λιξ
λοξ
μαξ
ς ειξ
της
παξ
αιξ
της
νιξ
ς ειξ
μυξ
νυξ
λεψ

μα τὸ

ἄραψ
λίψ
μέροψ
κύκλωψ

Foeminiuorum terminationes.

ξοιζήμ
σαλαμίμ
γόστμ
ξήρωμ
ἄβλαξ
ἀλώπηξ
κύλιξ
φλόξ
δάμαξ
χείξ
μήτηξ
λάμπας
δαίξ
φιλότης
κόνιξ
κλειξ
χλαμίξ
γένυξ
τίγυξ
φλέψ

Neutrorum terminationes.

βήμα τῶ βήματος

ἄραβθ
λίβος
μέροπος
κύκλωπος

ξοιζίνος
σαλαμίνος
γόστμθ
ξήρωνος
ἄβλακος
ἀλόπεκος
κύλικθ
φλογός
δάμαρθ
χερός
μητέθ
λαμπάδος
δαίτος
φιλοτκθ
κόνιος
κλειδός
χλαμύδος
γένυος
τίγυνθος
φλεβός

λι

*Γεωγ
αρεσμηροφλεξ
or mtozzu*

ἔρως
ωφίς

mel melle
melampoda v. tra mista

λι	μέλι	μέλιτος
συ	δάρυ	δάρυτος
παμ	πάν	παντός
λαμ	μέλαμ	μέλανος
θεμ	τιδέμ	τιδέντος
ουμ	τυπούμ	τυπουτός
υυμ	ζδυγύμ	ζδυγύτος
ζομ	μείζομ	μείζονος
εας	δέλεας	Δελέατος
πας	ήπας	ήπατος
κας	κας	καςός
δως	υδως	υδατος
λας	αλας	αλατος
αις	σαις	σαιτός
φος	τετυφος	τετυφός

Et hæc de simpliabus declinationibus. De contra-
ctis per crasin, siue syneresin apud alios reperies.

Περὶ ῥήματος De uerbo.

Verbo acidiūt septē, ἔγκλισις Modus, γένος Ge-
nus, εἶδος Species, χῆμα Figura, ἀριθμὸς Nume-
rus, πρόσωπον, Persona, χρόνος Tempus, καὶ σύν-
ταξις & Coniugatio.

Modi sunt quinque.

ὀριστικὴ	Indicativus	τύπῳ
προσακτικὴ	Imperativus ut	τύπῳ
ἐνκτικὴ	Optativus	τύπῳ
	ε	υποτακτικὴ

ὑποτακτικὴ Subiunctiuus ἔαρ τύπῳ
ἢ ἀπαρέμφατος ἔ Infinitiuus τύπῳ

Genera uerborum sunt quinque.

Ἐνεργητικὸν Actiuum τύπῳ uerbero.

Παθητικὸν Passiuum τύπῳ uerberor.

Οὐδέτερον Neutrum ὑγιαίνω ualeo.

Κοινὸν ἢ μέσον Cōe siue mediū διαζομαι uozo, uozor

Ἀποδεικτικὸν, ἢ αὐτονεργητικὸν Deponēs, siue per
se actiuum, μάχομαι pugno.

Ἄντροπαθητικὸν, per se passiuum, πάχω patior.

Speāes sunt duæ.

πρωτότυπο Primitiua ut ἄρσῳ

πρῶτος γω Deriuatiua ἄρσενῶ.

Figuræ sunt tres.

ἁπλοῦν Simplex ἰσῶ

σύνθετον Composita ut πρῆσιῶ

πρῶτον σύνθετον Decomposita πρῶτον πρῆσιῶ

Numeri sunt tres.

Ἐνικός Singularis τύπῳ uerbero

διτικός Dualis τύπῳ uerberatis

πληθυντικός Pluralis τύπῳ uerberamus

Personæ sunt tres.

πρῶτον Prima à qua fit oratio ἑράφω

δεύτερον Secūda, ad quā fit oratio ut ἑράφης

ἴσιον Tertia, de qua fit oratio ἑράφει

Tempora sunt sex.

ἑνεσῶς Præsens τύπῳ

πρῶτον ὑποτακτικὸς

ῥατατικός Praeritū imperfectū ἔτυπον
 ῥακείμενος Praeritū perfectum τέτυφα
 ὑπερσυντέλικος Praeritū plusq̄perfectū ἔτυψα
 ἀόριστος Indefinitum ἔτυψα
 μέλλων Futurum τύψω

Cōiugationes uerborum sunt quinque, secundum
 Theodorum Gazam, licet alij ponant tredecim, sex
 grauitonorum, tres arcunflexorum, in ω desinenti
 um, & quatuor in μι.

Tres sunt terminati- ω grauitonum γράφω
 ones uerborū ω arcunflexū ut γελῶ
 μι τίδημι

Prima coniugatio est π ante ω ut τρέπω
 eorum quae habent φ γράφω
 π τύπω

Distinctiua futuri primae coniugationis est ψ, praeriti perfecti φ.

Secunda coniugatio est κτ ante ω, ut τικτω
 eorum quae habent σ ορύσσω
 η ἀνύττω
 ζ παίζω

Distinctiua secundae coniugationis ζ, praeriti perfecti χ.

Tertia

ΣΗΜΟ

in omnibus praeiis uerborum à consonante inā
 picium, eandem assumit simplicem ut τῦτῶ, τῦ
 τῦφα, his exceptis quæ à e principio habent, in
 quibus non repetitur. Demptis item quæ ab aspira
 tis ināpiunt, quoniam pro eis propria tenues suffra
 gantur. Si autem à duplia consonante, praeiitum
 perfectū neutrānti assumit, ut ἀπειρω εἰσαρχικα nisi
 fuerit muta cum immutabili, quia tunc repetitur mu
 ta, ut κρινω κέκρικα. Exāpiuntur quæ à γ ω ς
 initium habent, in quibus non repetitur, ut γνωσι
 ζω ἐγνωσικα, ςκηγορω ἐςκηγορικα. Si à duplia po
 te state, nulla earū repetitur in praeiitico perfecto.

Item omnia uerba habent duo futura, praei. pas
 sua, quæ habent tria, quia addunt alijs duobus μετ
 ολίγορ μέλλωρ, id est paulo post futurum.

Item omnia uerba habent duo indefinita, Primū
 per dudum, Scāndum per iam dudum exponitur.

κ ε κ ρ ω
 κ κ κ ρ α
 π ε κ α ρ ω α

Paulo
 post
 paulo ante

ΕΒΕΣΩΕ
 ΕΝΙΚΑ τῦτῶ τῦτῆε τῦτῆε
 ΔΥΙΚΑ τῦτῆε τῦτῆε τῦτῆε
 ΠΛΗΘΥΤΙΚΑ τῦτῆομῶ τῦτῆεπ τῦτῆσοι.
 ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ
 Ε ἔτυπῶρ ἔτυπῆε ἔτυπῆε.
 Δ ἔτυπῆετῶρ ἔτυπῆετῶρ.
 Π ἔτυπῆομῶρ ἔτυπῆεπ ἔτυπῶρ.
 ΤΕΤΥΦΑ ΤΕΤΥΦΑΣ ΤΕΤΥΦΕ.
 Δ ΤΕΤΥΦΑΤΟΡ

Δ
 Π
 Ε
 Δ
 Π
 Ε
 Δ
 Π
 Ε
 Δ
 Π

Δ τετύφαρ τετύφαρ

Π τετύφαρ τετύφατε τετύφασι

Μέσος τῶ ἀκείμω

Ε τετύπα τετύπας τετύπε

Δ τετύπαρ τετύπατο

Π τετύπαρ τετύπατε τετύπασι

Ἰπὸ συντέλικος

Ε ἐτύφαρ ἐτύφεις ἐτύφα

Δ ἐτύφωρ μετύφειτηρ

Π ἐτύφει μεν ἐτύφατε ἐτύφασα

Μέσος ὑπὸ συντέλικος

Ε ἐτύπωρ ἐτύπεις ἐτετύπει

Δ ἐτετύπειρ ἐτετύπειτο

Π ἐτετύπει μεν ἐτετύπειτε ἐτετύπασα

Αοίς α

Ε ἐτύφα ἐτύφας ἐτύφει

Δ ἐτύφαρ μετύφατηρ

Π ἐτύφαρ μεν ἐτύφατε ἐτύφασα

Αοίς β

Ε ἐτύπων ἐτύπεις ἐτύπε

Δ ἐτύπερ μετύπετηρ

Π ἐτύπων μεν ἐτύπετε ἐτύπασα

Μέσος α

Ε τύφω τύφεις τύφει

Δ τύφωρ μετύφωτο

Π τύφω μεν τύφετε τύφασα

Μέσος β

Ε τυπῶ

ante inā
τύπῶ, τε
ab aspirā
es suffi d
ateritum
αχκα nisi
clititur mu
γν σ γσ
ut γνωσι
upliā pō
perfecto.
eter pas
bus μετ
Primū
onitur.

30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Ε τυπῶ τυπῆς τυπῆ.

Δ τυπῆτορ τυπῆτωρ.

Π τυπούω τυπῆτε τυπούω.

Προσακτικά ἄνεργητικά.

Ε τυπῆε τυπῆετω.

Δ τυπῆετορ τυπῆετωρ.

Π τυπῆετε τυπῆετωσαρ.

Προσακτικῶς.

Ε τέτυφε τέτυφετω.

Δ τέτυφετωρ τέτυφετωρ.

Π τέτυφετε τέτυφετωσαρ.

Προσακτικῶς.

Ε τέτυπε τέτυπετω.

Δ τέτυπετωρ τέτυπετωρ.

Π τέτυπετε τέτυπετωσαρ.

Προσακτικῶς.

Ε τυφου τυφάτω.

Δ τυφάτωρ τυφάτωρ.

Π τυφάτε τυφάτωσαρ.

Προσακτικῶς.

Ε τυπε τυπέτω.

Δ τυπέτωρ τυπέτωρ.

Π τυπέτε τυπέτωσαρ.

Προσακτικῶς.

Ε τυπῆοιμι τυπῆοις τυπῆοι.

Δ τυπῆοιτωρ.

Ε τυπῆοιμι τυπῆοις τυπῆοι.

Δ τυπῆοιτωρ.

... βραβύλ ... του ...
... αντ ... του

Δ τυπῶιτε τυπῶιτην.

Π τυπῶιμην τυπῶιτε τυπῶιερ.

Ἰακείμω.

Ε τετυφοίμι τετυφοίς τετυφοί.

Δ τετυφοίτην τετυφοίτην.

Π τετυφοίμην τετυφοίτε τετυφοίερ.

μέσσω Ἰακείμω.

Ε τετυποίμι τετυποίς τετυποί.

Δ τετυποίτην τετυποίτην.

Π τετυποίμην τετυποίτε τετυποίερ.

Ἄοις.

Ε τυφάιμι τυφάις τυφάι.

Δ τυφάιτην τυφάιτην.

Π τυφάιμην τυφάιτε τυφάιερ.

Οὕτως ὁ ἄοις ἡσὶ αἰολικῶς λέγεται, ἡσὶ

ἀκροσῶεσι, λέγεται δ' εὐτως.

Ε τυφείμι τυφείς τυφεί.

Δ τυφείτην τυφείτην.

Π τυφείμην τυφείτε τυφείερ.

Ἄοις.

Ε τυποίμι τυποίς τυποί.

Δ τυποίτην τυποίτην.

Π τυποίμην τυποίτε τυποίερ.

Μέλλωρα.

Ε τυφίμι τυφίς τυφί.

Δ τυφίτην τυφίτην.

Π τυφίμην τυφίτε τυφίερ.

Μέλλωρα β.

p r u d e m r o n t h y n
...
d a d i d r o n t h y n

μέλων β.

Ε τυποίμι τυποίς τυποί.

Δ τυποίτηρ τυποίτηρ.

Π τυποίμω τυποίτε τυποίση.

Υποτακτικά ἑνεργητικά

Ε ἔαρ τύπη ἔαρ τυπή ης ἔαρ τύπη.

Δ ἔαρ τυπήτηρ τυπήτηρ.

Π ἔαρ τυπήμω τυπήτε τυπήσιν.

Παρακείμενος.

Ε ἔαρ τετυφω τετυφης τετυφη.

Δ ἔαρ τετυφήτηρ τετυφήτηρ.

Π ἔαρ τετυφωμω τετυφήτε τετυφώσιν.

Μέσος παρακείμενος.

Ε ἔαρ τετυπω τετυπης τετυπη.

Δ ἔαρ τετυπήτηρ τετυπήτηρ.

Π ἔαρ τετυπωμω τετυπήτε τετυπώσιν.

Αόριστος.

Ε ἔαρ τυφω τυφης τυφη.

Δ ἔαρ τυφήτηρ τυφήτηρ.

Π ἔαρ τυφωμω τυφήτε τυφώσιν.

Αόριστος β.

Ε ἔαρ τυπω τυπης τυπη.

Δ ἔαρ τυπήτηρ τυπήτηρ.

Π ἔαρ τυπωμω τυπήτε τυπώσιν.

Μέλωντες ἐν τοῖς προσакτικαῖς οὐκ εἰσιν, οὐ

τε ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἱ παρακείμενοι δὲ εἰσιν.

αόριστος

οὐκ ἔστιν ἀγὰρ ἡ ἀποκατάστασις ἡμετέρας πόλεως ἡμετέρας ἀποκατάστασις
αὐτῶν ἀποκατάστασις ἡμετέρας πόλεως ἡμετέρας ἀποκατάστασις

ἀόριστοι, ἢ τῶν σημασιῶν, μέλλων τῶν εἰσὶ, καὶ
ἀόριστοι δ' ἐὰν ᾖ πρόγονοι.

Ἀπρέμματα φησὶ γρηγορίου.

Ἐν ἑσώ, τυπείμ.

Ἐν ἀκείμην, πτυφείαι.

Ἐν μέσῳ, τυπείναι.

Ἐν ἀόριστο, πρῶτος, τυφείαι.

Ἐν ἀόριστο δ' ἐν ἑσώ, τυπείμ.

Ἐν μέλλω, τυφείμ.

Ἐν μέλλω β, τυπείμ.

Τὰ ἀπρέμματα οὐκ ἔστιν πρόσωπα οὐδ' ἀφ' ἑαυτῶν

ἐν πᾶσιν ἀπλῶς φησὶ γρηγορίου, ὅτι πρόσωπον

τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν τὸ ἐπὶ τῆς τελευ-

ταίας συνδεδεμένον ἔχει, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρῶ-

των τῶν δυνικῶν. ὅτι Μ εἰς, ἡεῖται λήγῃ, τὸ

εἶπον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, τότε ὁμοφῶ-

νῶσι τὰ δυνικὰ ἢ εἶτα πρόσωπα τῶν δυνικῶν

ὅτι δὲ μὴ οὕτως ἔχει διαλλαχῶς ἴσιν.

Ὀριστικά παθητικά. Ἐν ἑσώ.

Ἐν ἑσώ τυπείμ, τυπείναι, τυπείναι.

Ἐν δυνικῶν, τυπείμ, τυπείναι, τυπείναι.

Ἐν πληθυντικῶν, τυπείμ, τυπείναι, τυπείναι.

Παρατακτικῶν.

Ἐν ἐτύμ, ἢ ἐτύμ, ἢ ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ, ἢ ἐτύμ, ἢ ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ, ἢ ἐτύμ, ἢ ἐτύμ.

Ἐν ἀκείμην.

Ἐν ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ.

Ἐν ἐτύμ.

Ε τέτυμμα τέτυμα τέτυπα.

Δ τέτυμμεδον τέτυφδορ τέτυφδορ.

Π τέτυμμεδα τέτυφδε τέτυμμνοι είσι, κοί
λωνικώς τετυφαται.

Χ τετυμμετελικθ.

Ε τετυμμη τετυφο τετυπο.

Δ τετυμμεδου τετυφδου τετυφθη.

Π τετυμμεδα τετυφδε τετυμμνοι ησαρ, η

λωνικώς τετυφατ.

Οτε ο τετυμμεδου τετυφδου τετυφθη, ομοιωσ ηεν ωβ υπροσυτε

προτ η τετυμμεδα, οτε τετυμμεδου τετυφδου τετυφθη, ομοιωσ ηεν ωβ υπροσυτε

πληθυντικου ποιη, ομοιωσ ηεν ωβ υπροσυτε

λικω, ομοιωσ ηεν ωβ υπροσυτε

ποιη, ταυτα ηεν ωβ υπροσυτε

υπροσυτε ανηπληροι, ωβ ερητη, ηεν ωβ υπροσυτε

Αορις θ α.

Ε τετυφλη τετυφλε τετυφλη.

Δ τετυφλητε τετυφλητη.

Π τετυφλημερ τετυφλητε τετυφλησαμ.

Αορις θ β.

Ε τετυπλη τετυπλε τετυπλη.

Δ τετυπλητε τετυπλητη.

Π τετυπλημερ τετυπλητε τετυπλησαμ.

Μελλων α.

Ε τετυφλησαμ, τετυφληση τετυφλησεται.

Δ τετυφλησεδου τετυφλησεδου τετυφλησεδου.

Π τετυφλησεμεδα τετυφλησεδε τετυφλησονται.

Μελλων β.

afg

Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ
Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ
Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ
Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ
Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ
Ε ΤΥ
Δ ΤΥ
Π ΤΥ

μεσοσ μέλων β.

Ε τυπήσονται τυπήσθη τυπήσθητι.

Δ τυπήσόμεθον τυπήσέσθον τυπήσέσθον.

Π τυπήσόμεθα τυπήσέθε τυπήσονται.

Μετ' ὀλιγοῦ μέλων.

Ε τετύλωμαι τετύλη τετύλητι.

Δ τετύλωμεθον τετύλεσθον τετύλεσθον.

Π τετύλωμεθα τετύλεθε τετύλωνται.

Μεσοσ ἄρισος α.

Ε ἐτυλάμην ἐτυλω ἐτυλωτο.

Δ ἐτυλάμεθον ἐτυλασθον ἐτυλασθην.

Π ἐτυλάμεθα ἐτυλαθε ἐτυλωνται.

Μεσοσ ἄρισος β.

Ε ἐτυπομην ἐτύπ' ἐτύπετο.

Δ ἐτυπομεθον ἐτυπεσθον ἐτυπέσθον.

Π ἐτυπομεθα ἐτυπεθε ἐτυπονται.

Μεσοσ μέλων α.

Ε τυύλωμαι τυύλη τυύλητι.

Δ τυύλωμεθον τυύλεσθον τυύλεσθον.

Π τυύλωμεθα τυύλεθε τυύλωνται.

Μεσοσ μέλων β.

Ε τυύσμαι τυύη τυύηται.

Δ τυύσμεθον τυύησθον τυύησθον.

Π τυύσμεθα τυύηθε τυύησονται.

Προσакτιμα παιδικτα ενεσως.

Ε τύπησ τυπήσθω.

Δ τύπήσθον τυπήσθω.

Π τύπησ

verberat *esse* *vel* *fuisse* *verba*
Ε τετυμμένος εἰν τετυμμένος εἶνε τετυμμένος *esse* *vel* *fuisse*
Δ τετυμμένος εἰκτο μεκτηρ. *verberat esse* *vel* *fuisse* *esse*
Π τετυμμένοι εἰκτω εἶντε ἰκτορ. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τυφδεῖν τυφδεῖνε τυφδεῖν. *verberat esse* *vel* *fuisse* *esse*
Δ τυφδεῖκτορ τυφδεκτηρ. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυφδεῖκτω τυφδεῖκτε τυφδεῖσαν. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τυπεῖν τυπεῖνε τυπεῖν. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυπεῖκτορ τυπεκτηρ. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυπεῖκτω τυπεῖκτε τυπεῖσαν. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τυφθῆσοιμν τυφθῆσοιο τυφθῆσοιτο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυφθῆσοιμεδον τυφθῆσοιοδον τυφθῆσοιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυφθῆσοιμεδα τυφθῆσοιοδε τυφθῆσοιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τυπῆσοιμν τυπῆσοιο τυπῆσοιτο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυπῆσοιμεδον τυπῆσοιοδον τυπῆσοιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυπῆσοιμεδα τυπῆσοιοδε τυπῆσοιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τετυφοιμν τετύφοιο τετύφοιτο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τετυφοιμεδον τετύφοιοδον τετύφοιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τετυφοιμεδα τετύφοιοδε τετύφοιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε τυφαιομν τυφαιο τυφαιο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυφαιομεδον τυφαιοδον τυφαιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυφαιομεδα τυφαιοδε τυφαιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε μέσοε ἄορισοε α. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Ε τυφαιομν τυφαιο τυφαιο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυφαιομεδον τυφαιοδον τυφαιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυφαιομεδα τυφαιοδε τυφαιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

esse *vel* *fuisse*
Ε μέσοε ἄορισοε α. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Ε τυφαιομν τυφαιο τυφαιο. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Δ τυφαιομεδον τυφαιοδον τυφαιοδην. *verberat esse* *vel* *fuisse*
Π τυφαιομεδα τυφαιοδε τυφαιντο. *verberat esse* *vel* *fuisse*

Μέσος ἄορις Θ δ' εὐτερος.

Ε τυποικμη τυποίο τυποίθ.

Δ τυποικμεδον τυποίσθου τυποίσθμ.

Π τυποικμεδα τυποίσθε τυποίντο.

Μέσος μέλλω ρ.

Ε τυφοικμη τυφοίο τυφοίθ.

Δ τυφοικμεδον τυφοίσθου τυφοίσθμ.

Π τυφοικμεδα τυφοίσθε τυφοίντο.

Μέσος μέλλω β.

Ε τυποικμη τυπέιο τυποίθ.

Δ τυποικμεδον τυποίσθου τυποίσθμ.

Π τυποικμεδα τυποίσθε τυποίντο.

Ιποτακτικά παθητικά ενεώς.

Ε ἔαρ τυπήσμαι τυπήσθαι.

Δ ἔαρ τυπήσμεδον τυπήσθου τυπήσθμ.

Π ἔαρ τυπήσμεδα τυπήσθε τυπήσθαι.

Παρεκείμενος.

Ε τετυμμλω εἰρῶ εἰρῆ εἰρῆ.

Δ τετυμμλω εἰρῆρ τε εἰρῆρ.

Π τετυμμλωί εἰρῶμν εἰρῆτε εἰρῶσιν.

Αορις Θ α.

Ε ἔαρ τυφῶ τυφῆς τυφῆ.

Δ ἔαρ τυφῆρ τυφῆρ.

Π ἔαρ τυφῶμν τυφῆτε τυφῶσιν.

Αορις ο β.

Ε ἔαρ τυπῶ τυπῆ.

Δ ἔαρ τυπῆρ τυπῆρ.

Π ἔαρ τυπῶμν

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Ε ἔαρ

Δ ἔαρ

Π ἔαρ

Π ἔαρ τυπῶνλω τυπῆτε τυπῶσι.

Μέσος ἄορις ο α.

Ε ἔαρ τυπῶμαι τυπῆ τυπῆται.

Δ ἔαρ τυπῶμεθον τυπῆθον τυπῆθον.

Π ἔαρ τυπῶμεθα τυπῆθε τυπῆθη.

Μέσος ἄορις Θ β.

Ε ἔαρ τυπῶμαι τυπῆ τυπῆτη.

Δ ἔαρ τυπῶμεθον τυπῆθον τυπῆθον.

Π ἔαρ τυπῶμεθα τυπῆθε τυπῆθη.

Α πρῆμφατα παθητικῶ καὶ μέσα.

Μέσος τυπῆσθαι.

Πρῆμφω β. τυπῆσθαι.

Λόρις πρῆμφω, τυπῆσθαι.

Λόρις ο εὐπρῆμφω, τυπῆσθαι.

Μέλω α. τυπῆσθαι.

Μέλω β. τυπῆσθαι.

Μστ. ὀλιγὸν μέλω α. τυπῆσθαι.

Μέσος ἄορις ο α. τυπῆσθαι.

Μέσος ἄορις β. τυπῆσθαι.

Μέσος μέλω α. τυπῆσθαι.

Μέσος μέλω β. τυπῆσθαι.

CIRCUMFLEXORUM CONIUGATIONES

Coniugationes circumflexorum sunt eorum quae in

εω uel αω uel οω terminantur.

Πᾶν α ω ε.

εἰ

εἶ

εἷ

εἴ

εἶ

εἷ

εῶ

εῶ

εῶ

εῶ

εῶ

εῶ

d s

Ποῖα

facio
 ποιέω ποιῶ, ποιέεις ποιῆς.
 Πᾶσιν τῶν α.

ῶ ᾧ α ὦ ῶ α ὦ
 αὖ ἄ αε αὖ αὖ αὖ αὖ
 βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ

βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ βοῶ
 Πᾶσιν τῶν ο.

ῶ ὄ ο ο ο ο ο
 ὄ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χρῆσθω χρῆσθω χρῆσθε χρῆσθε χρῆσθε χρῆσθε

Vt faciliora hac sint prime Coniugationis exemplum adieci.

ῤημα ὀριστικόν ἐνεργητικόν ἑνεσώε, ἐνικά.

ποιέω ῶ, ποιέεις ἑς, ποιέεις ἑ.

Δ ποιέτω ῥετω, ποιέτω ῥετω.

Π ποιέομεν ἕμεν, ποιέετε ἑτε, ποιέετε ἑτε.

Παρατατικόν.

Ε ἐποιέου ὄν, ἐποιέεις ἑς, ἐποιέετε ὄν.

Δ ἐποιέτω ῥετω, ἐποιέτω ῥετω.

Π ἐποιέομεν ἕμεν, ἐποιέετε ἑτε, ἐποιέετε ὄν.

Προσакτικόν.

Ε ποιέει, ποιέτω εἰτώ.

Δ ποιέτω ῥετω, ποιέτω ῥετω.

Π ποιέτε ἑτε, ποιέτωσαν εἰτώσαν.

Εὐκτικόν.

Ε ποιέομι οἶμι, ποιέοις οἶς, ποιέοι οἶ.

Δ ποιέοιτο οἶτο, ποιέοιτο οἶτο.

Π ποιέομεν οἶμεν, ποιέοιτε οἶτε, ποιέοιτε οἶτε.

ἸΠΟΤΑΞ

ὑποτακτικῶς. *parat faciat de*
 Ε ἕαυ ποιῶ ὡς ποιῆς ἢ ποιῆσῃ. *faciat illi*
 Δ ἕαυ ποιῆτον ἢ τον, ποιῆτον ἢ τον. *faciat*
 Π ἕαυ ποιῶμεν ὡς μεν, ποιῆντε ὡς τε, ποιῶσιν ὡς ἢ. *faciant*

Ἄφ' ἑμφάτου. *infinitiva*
 ποιῆτω, ποιῆτω. *faciat*
 μέλλων ἀποδείξικον *indicativum*
 Ε ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciat*
 Δ ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciat*
 Δ ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciat*

Εὐκτικῶν. *optativum*
 Ε ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ, ὡς τὴ φοιμ. οἰς-οἰ. *faciat faciat aliter*

Ἄφ' ἑμφάτου. *infinitiva*
 ποιῶσ' ἢ. *faciat*
 ἀποδείξικον. *indicativum*
 Ε ἐποιῶσ' ἢ ἐποιῶσ' ἢ ἐποιῶσ' ἢ, ὡς ἐτυφ. ας. ε. *faciat*

Πρὸς αὐτικῶς. *impersonalia*
 Ε ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciat*
 Δ ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciant*
 Π ποιῶσ' ἢ ποιῶσ' ἢ. *faciant*

Εὐκτικῶν. *optativum*
 Ε ποιῶσ' ἢ, ὡς τὴ φοιμ. *faciat*
 ὑποτακτικῶν. *parat*
 Β ἕαυ ποιῶσ' ἢ τ' ἄλλως τὴ φοιμ. *faciat*
 Ἄφ' ἑμφάτου. *infinitiva*
 ποιῶσ' ἢ. *faciat*

ὑποτακτικῶν

substantivum presens

Υποκτικὸν ἕξιμα. Ενεσώς.

Ε εἰμι εἶ εἶσι.

Δ ἔσομ ἔσωμ.

Π ἔσομεμεῖσι.

Παρατατικὸς ἢ προκειμένος.

Ε ἦν ἦεν ἦσαν.

Δ ἦτορ ἦτηρ.

Π ἦμερ ἦτε ἦσαν.

Ἰπποσυντέλιμος.

Ε ἦμην ἦσο ἦτο.

Μέλλων.

Ε ἔσομαι ἔσῃ ἔσῃ καὶ ἔσῃ.

Δ ἔσομεθον ἔσεσθον ἔσεσθον.

Π ἔσομεθα ἔσεσθε ἔσονται.

Προστικτὸν.

Ε ἔσο ἔσω.

Δ ἔσῃ ἔσω.

Π ἔσε ἔσῳσῃ καὶ ἔσω.

Ἐντικτὸν.

Ε εἶκη εἶκε εἶκη.

Δ εἶκτορ εἶκτηρ.

Π εἶκμερ εἶκτε εἶκῃσιν καὶ εἶεν.

Μέλλων.

Ε ἔσοιμην ἔσοιο ἔσοιτο.

Δ ἔσοιμεθον ἔσοιοθον ἔσοιοθον.

Π ἔσοιμεθα ἔσοισθε ἔσοιντο.

Υποτακτικὸν.

ἔαμω

Ε εἶσι
Δ εἶσι
Π εἶσι
εἶσι.

πρῶτα
matur
mutato
co, ut
presens

Si futu

Hab
πύλο
gation
α uert
Bisy
nultin
tant, u
φα at

Not
ante
Qua

Ε εἰμ ὦ ἡεῖ.
 Δ εἰμ ἡτορητομ.
 Π εἰμ ὦ μεμ ητε ὦ σπ.

Απὸ ἐμφατομ.
 εἶναι. μέλλων εἶσθαι.

De formatione temporum.

Παρατακῆς, hoc est praeiteritum imperfectum formatum à prima singulari, praesentis temporis, ω in omni mutato, addito augmento, uel temporali, uel syllaba ω, ut τῦπῶ εἰπῶ. Seruat etiam consonantem praesentis.

Si futurum ζ praeiteritum perfectum habet = χ
 σ futurum habebit ζ

Aut immutabilem. Habet quoque eandem penultimam cum futuro, ut τῦπῶ τετυφα. Exapiuntur bisyllaba quinta coniugationis quae habent in penultima futuri, quod in a uertunt in praeterito perfecto, ut αἰεω εἰσακεα.

Bisyllaba quoque prima coniugationis, quae in penultima habent, illud secundum Atticos in o mutant, ut πέμπω πέπεμφα communiter, et πέπομ φα attice.

Nota quod uerba quinta coniugationis, quae λ uel g ante ω habent, ea retinent in praeterito perfecto, ut φαλλω φαλω εφαλκα, αειρω αερω εαωκεα. Quae uero μ habent, inter μ et κ, η interponunt, ut νέμω.

εἰμ

ipratho

φραζω

Verba uero in va, que i uel q habet ante va, in preterito pfecto u abiunt ut κεινω κεικικα, κτεινω κτεικικα

νεμω νεμικα νενεμικα.

Verba uero in va, que i uel q habet ante va, in preterito pfecto u abiunt ut κεινω κεικικα, κτεινω κτεικικα

υω εκτακα. Quae uero α in penultima habent, &

aliquot uerba, quae u habent, illa u in γ mutat in praeterito, ut μιαινω μιαινω μεμιαικα, μολινω μολινω

υω μεμολιικα.

Medium praeteritum.

Medium praeteritum, & media indefinitum, & medium futurum, praesentis consonantem seruunt. ut λεγω λελογα. Si autem duae consonantes fuerint, primam retinent, ut τυπηω τυπητα.

Cum uero praesens ante ω ζ habuerit, & futurum in σ tantum, medium praeteritum δ habebit, ut φραζω

φραζω πεφραδα. Si autem ante ω ζ uel duo os habuerit, & futurum in εω tantum, medium praeteritum γ habebit, ut κειω

κειω κεικαγα, πλιω πλικαγα, πεπλιω πεπλικαγα.

Nota si in futuro bisyllabo ε fuerit solum, aut cum i, tunc in oim medio praeterito mutatur, ut λεγω

λεγω λελογα, ειδω ειδοιδα.

Αορις α. Indefinitum primum.

Αορις α formatur a futuro ω in α mutato, eadēq; consonante seruata, ac praeteriti imperfecti augmento preposito, ut τυπηω, τυπω, ετυφα, αργοσειω, αργοσειωσιν, ηγοσειω.

αγοσειωσιν ηγοσειωσιν.

Penultimam

Penultimam uero eandem habet cum futuro, ut
 τὴν ἑταυ-λα, Præter indefinita quintæ coniugationis,
 quorum futurum si e habuerit, ἀόριστος ἰ αβη-
 mit, ut νεμῶ ἐνεμῶ. *Præter indefinita in definito præterito*
 Si α, mutat in η, ut λαλῶ, ἔφηλα.

Αόριστος β.

Αόριστος β, à primo fit extrema in op mutata,
 & seruat consonantem medijs præteriti perfecti.
 Μέλλω α. *Futurum*

Futurum primū à præsentis fit, ac in ω desinit,
 idemq; prima pium habet, ut τὴν ἑταυ τὴν ἑταυ.

Omne futurum
 ante ω habet aut

τ
 ς
 σ
 λ
 μ
 ν
 ς

Seruat etiam penultimam proprijs præsentis, ut
 λειπῶ λειψῶ. Præter uerba quintæ coniugationis,
 quorum futura abijungunt unam immutabilem, aut è
 diphthongi, ut λαλῶ λαλω, φαίνομ φανω.

Secundum futurum, fit à secundo aoristo, abie-
 cto augmento, ac extrema in ω à transflexu mutata,
 & seruat consonantem medijs aoristi, ut ἔτυπον
 τυπῶ.

Notæ

Nota quod aoristus secundus, & futurum secundum a primis solum uoce non significatione differunt.

De formatione preteriti passivi.

Preteritum perfectum passivum fit a preterito activo, mutatione κα in μαι, ut εἶπα εἶπαμαι.

Si in φα desinit, aliud μ adsumit, ut γέγραφα γέγραμμαι.

Si uero in γα desinit preteritum actiuum, passivum γ adsumit, λελεχα λελεγμαι.

Si in κα a uerbo arciflexo, & ε aut α in penultima habuerit tum σ adsumit, ut γεγελακα γεγελασμαι. Cum uero penultima longa fuerit, nihil adsumit, ut πεποικα πεποιμαι.

Preteritum perfectum actiuum in κα a uerbis grauitonis, in passiuo σ accipiunt, ut παιδο πεπεκα πεπεσμαι. Ex accipiuntur uerba quintae & sextae conjugationis, quae nihil ultra μαι addunt preterito passiuo, ut σεβω σεβωκα σεβωμαι, πλω πεπλωκα πεπλωμαι. Ex accipiuntur ανω κωσμαι, & ελκω ειλκωμαι.

Crispatorum grauiton

chre
feren
fac
σα
fac
ut
fac
ημ
fac
cum
τη
fac
το
ue
cin
μ
fa
τε
fa
π
u
g
fa
μ
μ

ABBREVIATIONES PER PVL
 chre scitu, quibus frequentissime Graeci utuntur indif-
 ferenter & in principio, & in medio, & fine uersus.

1 facit αρ, ut μουσ^ς μου-
 σαρ.
 2 facit αρ cū accētū graui,
 ut τ^ς διαφορ^ς διαφορᾶν
 3 facit ας, ut φιλ^ς ἡμέρ^ς, τ^ς
 ἡμέρας.
 4 facit ας cum accentu ar-
 cū flexo, ut τ^ς διαφορ^ς
 τῆς διαφορᾶς.
 5 facit αις, ut ταῖς μέσ^ς,
 ταῖς μέσαις.
 6 uero facit αῖς cū accētū
 circumflexo, ut τ^ς τι-
 μῆ^ς, ταῖς τιμαῖς.
 7 facit ες, ut αἰαντ^ς αἰαν-
 τες.
 8 facit ερ, ut τύπ^ςομ^ς τύ-
 πωμα.
 9 uero facit ερ cum accētū
 graui, ut μ^ς μῦ^ς.
 10 facit ης, ut τῆς μέσ^ς, τῆς
 μέσης. Vel sic, μουσ^ς,
 μούσης.

11 uero cū accentu circum-
 flexo facit ἦς, ut τ^ς τι-
 μῆ^ς φιλ^ς τιμῆς.
 12 faat ηρ, ut τ^ς πικνολό-
 πῆ πλῶ πικνολόπηρ.
 13 uero cum accentu gra-
 ui faat ἰν, ut τ^ς τιμῆ^ς,
 τῆρ τιμῆρ.
 14 faat ις, ut φύς^ς φύσις.
 15 facit ιρ, ut πλῶ φύς^ς,
 φύσιρ.
 16 facit εις, ut τοῦς δ^ςημο-
 δέν^ς, δ^ςημοδένης.
 17 uero faat εἶς cum accen-
 tu arcumflexo, ut τοῦς
 γον^ς γονεῖς.
 18 faat ορ, ut τὸρ λόγ^ς,
 λόγορ.
 19 faat ορ cū accentu gra-
 ui, ut τ^ς δ^ςε^ς, τὸρ δεόρ.
 20 faat ὦρ, ut τῶν λόγ^ς, τῶν
 λόγων.
 21 uero faat ὦρ cum accē

tu arcū flexo, ut τ μ ς -	η uero i contextu faat ται
σ, π̄ μ σ ω ρ.	ut λέγετ, λέγεται.
Σ faat ως, ut τ φύσε,ς,	Ως faat σθαι, ut τύπ̄εω,ς,
φύσεως.	τύπ̄εσθαι.
Σ uero faat ως cū arcū -	ζ faat δε.
flexo, ut π̄ς, π̄ως.	κω, uel sic η, uel sic κω,ς,
• supra lrās sic ανθρωπ̄,	uel sic Ω, faat και.
faat ος, ut λόγ,ς, λόγος.	Υς, uel sic γωρ, uel ε, uel
• uero cū graui accentu	sic ε uel sic γω faat εας.
positū supra literas, fa	π̄ς faat πας.
at ος, ut χορ,ς, χορός.	π̄ς faat πες.
• faat εν, ut λέγ, λέγειρ	• Ως faat εστί.
• faat ε̄ ρ cum arcunfle	• ρ faat ος, ut ρτος, ἄρτος.
χο, ut ε̄π̄, ε̄π̄ερ.	• ρ uel sic ρ uel sic ρ faat ες
• faat οις, ut τ̄ις, λόγ,ς,	ut πάτ,ς, πάτερ.
λόγοις.	• μ̄ uel sic μ̄ uel sic μ̄,
• uero faat ο̄ις cū arcun	faat μ̄ερ.
flexo, ut τ̄ις, δνκτ̄, δνκ	λω faat ηρ, ut τ̄ιω, κόβλω,
το̄ις.	κόβερ.
• faat ους, ut τους, λόγ,ς	ω faat υν, ut η̄ ρωη, γυνη.
λόγους.	• η̄ uel sic τ̄ς, faat τ̄ς, ut τω
• uero faat ους cū gra	παξ̄ος, πατ̄ος, πατ̄ος
ui, ut τους, δνκτ̄, δνκ	ς faat στ, ut σο̄ιχος, στο̄
τους.	χος.
• positū supra lrās fa	ω faat σπ, ut ωε̄υδ̄ς
at ται, ut λέγετ, λέγε	σπε̄υδε.
ται.	• οδ faat σδ, ut ε̄ωδ̄λος, ε̄.

tu faat tau
 γεται.
 t τυπιδω,

 uel sic καϊ,
 καϊ.
 uel ε̄, uel
 faat ραε.

 ρε αρετος.
 c ρ faat εε
 εε.
 uel sic Μ.

 ω νόεω,

 ωη, γυνη.
 εε, ut τω
 εε, πατερος
 ρε, στω

 ωεωδ

 εε, ε̄.

σθλδε.
 σ faat σσ, ut γλωσα,
 γλωσσα.
 χ faat σχ, ut χημα,
 σχημα.
 ψ faat ου, ut λόςψ, λόγου.
 Ω uel ου faat ευ, ut Ευγε,
 Ευγε, ευγε.
 φ uel sic ει, faat ει, ut λέρφν
 λέρειν.
 ϑ uel υ faat τι, τῶ ρεάμ
 ματ̄ ρεάμματι.
 ϑι uel ϑ faat τῆε.
 Θ faat σα.
 τω uel τ faat τῶ.
 ϑ, uel sic δ, uel δ faat τῶ
 ω faat φι.
 ϑυ facit γεν, ut χῆος,
 γένος.
 π faat πτ.

υ faat υ, ut φνσιε, φ
 σιε.
 υ faat υ, ut μνς μνς.
 η faat ττ, ut γλῶηα
 ρλῶττα.
 ω faat ἐπι.
 ρ uel sic τω, faat ρω.
 τω faat τω.
 ψ faat γγ.
 φ faat φῶ.
 ρ faat ρε.
 Θ faat οε.
 η faat κατῶ.
 η faat τῶ.
 η faat κῶ.
 ε faat εε.
 ε faat τῶ.
 ε faat εμ.
 ε faat τῶ.

Sequuntur nunc aliquot orationes Græce, et prio
 mo oratio Dominica.

Πατέρες ἡμῶν ὃ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γεννηθήτω
τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσκιον δός ἡμῖν σήμε-
ρον. καὶ ἄφεσ ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ὅτι ὁ ὄντων
ἡ βασιλεία καὶ
ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα αἰῶνος
ἀμήν

ΑΣΠΑΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΡΟΣ
ΤΗΝ ΑΓΙΩΤΑΤΗΝ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε κεχαριστωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ
σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημέ-
νη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔ-
τεκες τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΑΠΟΨΤΟΛΩΝ.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς θεόν πατέρα παντοκράτορα,
πομπτὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν Χρι-
στὸν υἱὸν αὐτοῦ ἑνὰ μόνον κύριον ἡμῶν, συλ-
ληθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ μα-
ρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ ποντίῳ Πιλάτῳ,
θανόντα καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ἀδην, τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς
οὐρανοῦς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς
παντοκράτορος. ὅτε μετὰ ἐρχομαι κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς πνεῦμα ἁγι-
ον, εἰς ἅγιον ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίωμ κοί-
νων

Pater noster qui es in coelis, sanctificetur
nomen tuum, adueniat regnum tuum. fiat
uoluntas tua, sicut in caelo & in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis ho=
die. & dimitte nobis debita nostra,
sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.
& ne inducas nos in tentationē, sed
libera nos à malo. Amen.

SALVTATIO ANGELI AD
SANCTISSIMAM VIRGINEM.

Ave gratia plena Maria, Dominus te=
cum. Benedicta tu in mulieribus. Et benedi=
ctus fructus uentris tui. quoniam saluatorem pe=
peristi animarum nostrarum.

SYMBOLON SANCTORVM
APOSTOLORVM.

Credo in Deum patrem omnipotentem,
factorem caeli & terra. Et in Iesum Chri=
stum, filium eius unicum Dominum nostrum, Con=
ceptum ex spiritu sancto, natum ex Ma=
ria uirgine. Passum sub pontio Pilato,
mortuum, & sepultum, Descendentem ad inferos,
tertia die resurgentem ex mortuis, Ascendentem in
caelos, sedentem in dextera patris
omnipotentis, Vnde uenturus est iudicare
uiuentes & mortuos. Credo in spiritum san=
ctū, In sanctam ecclesiam catholicam, sanctorū com=
mū

ωνίαν, Αφῆσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν,
Ζωὴν αἰώνιον Ἀμήν.

**ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ
ΤΟΥ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ.**

Χεῖρε ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρωσίμην καὶ τὴν
πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντες,
νῦν καὶ ἀεὶ, Ὁ εἶς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ἐλεῶν καὶ ἔρφων ἡμᾶς,
ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῆ αὐτοῦ χάρι-
τος καὶ φιλανθρωπίας, πάντες, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ἈΛΛΩΣ.

Εὐλογεῖτε. ὁ Θεός. πᾶν τὸ παρακαταμύδιον
καὶ παρακατασόμενον διὰ τοῦ θεοῦ λόγου ἁγι-
αοδήτω, ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Ευχαιροῦμί σοι παντοκράτωρ θεέ ὑπὲρ πάν-
των τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὅς ἐξ ἡσ καὶ βασιλεύεις εἰς
τοὺς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

munione. Remissione peccatorum, Carnis resurrectione,
Vitam eternam. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE
DEGVSTATIONEM

CHriste Deus, benedic abum &
potu seruatorum tuorum, quonia sanctus es iugiter
nunc & semper & in secula seculorum.
Amen.

GRATIARVM ACTIO post degustationem.

Benedictus Deus, qui miseraris & alis nos
ex largis donis tuis, idem ex gra-
tia & benignitate tua, iugiter, nunc & semper &
in secula seculorum. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ALITER.

Benedicite, Deus, omne quod appositum est,
& apponetur, per Dei uerbum sanctifi-
cetur, in nomine patris & filij &
sancti spiritus. Amen.

GRATIARVM ACTIO MENSÆ.

Gratias agimus tibi omnipotens Deus, pro
omnibus beneficijs tuis, qui uiuis & re-
gnas in secula seculorum, Amen.

F I N I S.

Christophorus Neubauer
יֵרֵךְ אֲמוֹנִים לְמִרְפָּא:

אֲמוֹנִים לְמִרְפָּא
יֵרֵךְ אֲמוֹנִים לְמִרְפָּא
יֵרֵךְ אֲמוֹנִים לְמִרְפָּא

Orandum ut sit meus salus in corpore sano.

אֲמוֹנִים לְמִרְפָּא ::

Excusum Coloniae apud Ioannem So-
terem. Anno MDXXIII.
Mense Iunio.

Ordinum ut sit mens sana in corpore sano.

m So-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0030574

